

Centra Regională
Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE TĂRILE. UNIȚI-VA!

SPORTUL popular

ORGAN AL UNIUNII DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Anul XXIII

Nr. 5326

★

Sâmbătă

8 Iulie

1967

★

8 pagini 25 bani

G. Negoescu, unul din protagoniștii probei de ștafetă.
Foto: A. Neagu

Concurs de verificare

Arena Voința din Capitală găzduiește începând de azi, de la ora 15, primul concurs de verificare a loturilor republicane de popice. Se joacă la probele clasice de 100 de bile mixte femei și 200 de bile mixte bărbați.

A 7-a ediție a „Cupei orașului București”

G. Negoescu - Gh. Juravle, învingători la ștafetă

● INTRECERILE CONTINUA ASTAZI ȘI MIINE PE VELODROMUL DINAMO

Deși vremea n-a fost prea bună (aerul tare și, din când în când, picături de ploaie...), concursul internațional de ciclism „Cupa orașului București” a început, ieri la Dinamo, sub cele mai bune auspicii. Sportivii din cele 6 țări participante la ediția a 7-a a acestei competiții, Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Italia (un sincer bravo pentru sportivii italieni care au sosit de la aeroport direct la velodrom și au acceptat să concureze), Uniunea Sovietică și România s-au străduit și au reușit să ofere spectatorilor

dispute deosebit de frumoase, de-a dreptul palpitante. Desigur, spectacolul sportiv a fost întregit și de faptul că în singura probă încheiată ieri — ștafetă perechi — reprezentanții noștri George Negoescu și Gh. Juravle au cucerit o victorie meritată, într-o cursă în care s-au dovedit impresionanți. George Negoescu — deși foarte tânăr — este un fin tactician și, în același timp, un bun cunoscător al acestor

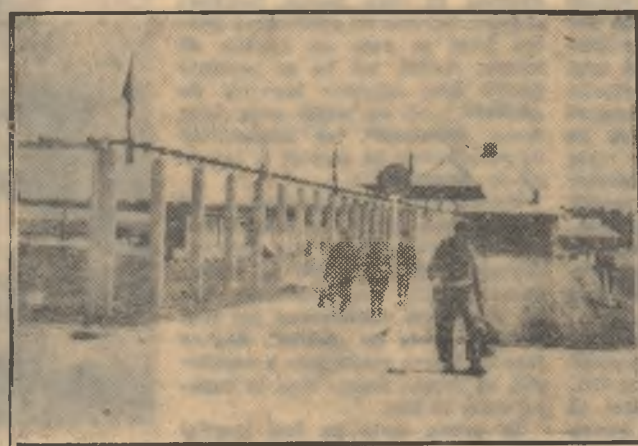
HRISTACHE NAUM

(Continuare în pag. a 4-a)

Porțile stadioanelor deschise pentru copii!

Problema liberului acces al copiilor la manifestațiile sportive organizate pe marile stadioane din Capitală a fost pusă în discuție în cadrul unei „note” apărute în ziarul nostru.

Ieri, poșta ne-a adus un răspuns la rîndurile noastre. Un răspuns pe care ne grăbim să-l publicăm, știind că el va fi primit cu mare bucurie de cei mici. Întreprinderea de exploatare a bazelor sportive ne face cunoscut că, LA TOATE COMPEȚIȚIILE CE SE ORGANIZEAZĂ PE STADIOANELE „23 AUGUST” ȘI „REPUBLICII”, COPIII (PÎNĂ LA VIRSTA DE 10 ANI) AU ACCES GRATUIT. Li așteaptă sectoarele 12 la peluza I și 36 la peluza a II-a la stadionul „23 August” și 25, 26, peluza a II-a la stadionul „Republicii”.

Vedere parțială a poligonului Tunari

Azi începe la poligonul Tunari CEA DE A IX-a EDIȚIE A „DINAMOVIADEI DE TIR”

Poligonul Tunari, gătit sărbătorește, este gata să-și primească noi oaspeți: participanții la cea de a IX-a ediție a „Dinamoviei de tir”. Este pentru prima oară cînd această importantă competiție are loc în țara noastră. Pînă acum, „Dinamoviada de tir” a fost găzduită la Moscova (de două ori), Berlin, Plzen, Varșovia, Budapesta (de două ori) și Leipzig.

Cu începere de azi, timp de patru zile (pînă marți inclusiv), trăgători frunzași aparținînd cluburilor Dinamo Moscova, Dozsa Budapesta, Dynamo Berlin, Gwardia Varșovia, Spartak Sofia, Ruda Hvezda Praga se vor întrece pe standurile de la Tunari. La start vor fi prezenți reprezentanți ai titlului mondial ca sovieticii Razkazova, Gherasimenok, Kosih, maghiarul Kun, bulgarii Velicicov, Denev, cehoslovacul Svab. Alături de aceștia vor concura sportivi români valoroși ca Tripsa, Roșca, Petrescu, Maghiar, Ferecatu, Scorschi, Caban, Vasilescu, Bratu etc. Deci există toate motivele pentru ca amatorii de tir care vor urmări în aceste zile competiția de la Tunari să aibă momente de satisfacție, să fie martorii realizării unor rezultate ridicate. Să sperăm că așteptările vor fi îndeplinite.

Programul de azi începe la ora 8.15 cuprinzînd probele de armă liberă calibru redus 3x40 f. seniori, armă standard 60 f. culcat seniori, pistol viteză (ambele manșe), iar miine (de la ora 9): pistol liber 60 f., armă standard 3x30 f. seniori.

„SPORTUL—O COMPONENTĂ MAJORĂ A VIETII CONTEMPORANE”

De vorbă cu tovarășa ADELA DINESCU, directoarea Universității populare București

Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă prin Consiliul pentru răspîndirea cunoștințelor cultural-științifice desfășoară împreună cu Consiliul General UCFS un amplu program de popularizare a sportului prin Universitatea populară București. Dorind să prezentăm cititorilor câteva aspecte principale ale acestei activități, ne-am adresat

tov. Adela Dinescu, directoarea Universității, rugînd-o să ne răspundă la câteva întrebări.

— Ce a determinat inițierea și desfășurarea acestui program?

— Activitatea sportivă este o componentă majoră a activității umane în general, a vieții contemporane în special. Din toldeauna, în preocupările noastre a stat organizarea unor manifestații cu tematică sportivă. Dorința noastră a devenit realitate ca un rezultat direct al unei vaste anchete întreprinse în rîndul auditoriului și cursanților noștri. În propunerile din fișele de sondaj completate de aceștia, un loc de frunte îl ocupă sportul. Trebuie să relev totodată dezvoltarea fructuoasă a colaborării noastre cu secția de pro-

pagandă a Consiliului General al UCFS care, de cîțva timp, acordă o atenție tot mai mare popularizării fenomenului sportiv. Așadar, intențiile noastre s-au întîlnit și rezultatul îl constituie acest program. Aș vrea să subliniez că noi colaborăm cu foarte multe institutii, dar că, acum, cea mai bună colaborare o realizăm cu UCFS.

— În ce constă programul manifestațiilor organizate?

— De la bun început trebuie să arăt că acest program s-a întocmit pe baza unei analize critice imprenă cu secția de propa-

Interviul consemnat de
SEVER NORAN

(Continuare în pag. a 6-a)

Echipa Franței s-a revanșat (3-0) în al doilea joc cu tinerii noștri voleibaliști

OASPEȚII EVOLUEAZA AZI ȘI MIINE LA BACĂU,
JUCIND CU VIITORUL

Reprezentativa masculină de volei (seniori) a Franței a susținut ieri pe terenul Progresul al treilea și ultimul meci pe care-l avea de jucat în Capitală, în cadrul turneului pe care-l întreprinde în România. Oaspeții au întîlnit din nou echipa de tineret a țării noastre, în fața căreia pierduseră miercuri cu 2-3 și asupra căreia au reușit să-și ia revanșa, învingînd cu 3-0 (9, 8, 11).

Voleibaliștii francezi, în crescendo de la o zi la alta, s-au ridicat la un nivel superior celui din meciul de joi cu seniorii României, acționînd judicios și mai decis în atac, dar și la blocaj de astăzi. În comparație cu jocul desfășurat acum două zile, tinerii noștri s-au prezentat vineri mai slab, cu o mișcare în teren deficitară, dublînd în ofensivă cu insuficiență promptitudine și ne mai atacînd cu aceeași hotărîre ca miercuri. Aceștia au fost lacunele din cauza cărora, deși au condus cu 10-6, ei n-au izbutit să cîștige setul trei, cedînd par-

tida la un scor prea sever, neconcordant cu adevărata lor capacitate tehnico-tactică și de luptă. Să n-o economisescă săptămîna viitoare în turneul „speranțelor olimpice” din R. D. Germană, și-atunci vor putea avea succes. Căci adversarii cu experiență de concurs egală celei a învingătorilor lor de ieri nu credem că vor întîlni acolo...

Cei mai buni din echipa cîștigătoare vineri au fost, în ordine, Compe, Mejjard, Quazza și Castaing. Din rîndurile jucătorilor români, care au activat toți cu mari fluctuații, s-au mai apropiat de valoarea lor reală doar Tănăsescu, în general, și Oros, în ultimul set.

Bun, unitar — arbitrajul: M. Zelinschi, ajutat de Z. Patru.

Turneul echipei de volei a Franței continuă azi și miine la Bacău, unde oaspeții primesc replica formației locale de categoria A, Viitorul.

C. FAUR

Viorica Viscopoleanu în echipa Europei

Campioana și recordmana țării noastre Viorica Viscopoleanu și-a cucerit dreptul de a fi selecționată în echipa atletică a Europei pentru întîlnirea pe care o va susține cu reprezentativa Americii, la Montreal.

Constantă la ultimele concursuri în sărituri de peste 6,40 m, Viorica se simte în stare să-și îmbunătățească recordul de 6,50 m. Pentru aceasta ea va evolua astăzi după-amiază, în cadrul concursului de pe stadionul Dinamo (ora 17,30). Li dorim succes!

UNDE MERGEM?

Citiți în pag. a 4-a programul întrecerilor sportive de azi și miine din Capitală

În numărul de astăzi:

„Cenușăreasa” — la primul bal...

FISURA
ALBASTRĂ

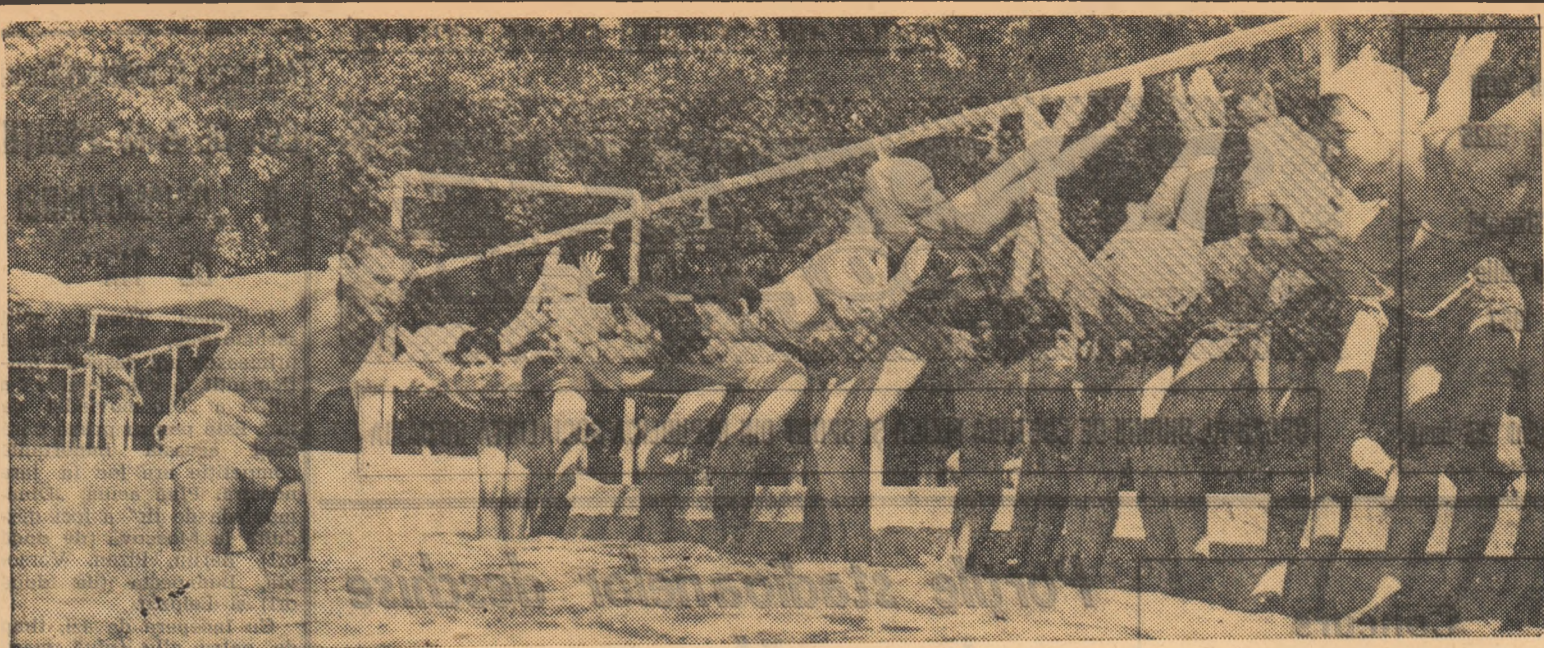
(fragment din „Cartea
Muntelui”, de VIRGIL
LUDU)

O pagină

de

FOTBAL

Magazin sportiv

Primul contact cu apa... Bucuria de a învăța înotul a luat locul fricii

Ștrandul Tineretului — o „uzină de înotători“

Și de data aceasta, începutul sezonului estival a marcat, ca în fiecare an de altfel, inaugurarea centrului de înot în Ștrandul Tineretului. Poposind aici am aflat o serie de amănunte interesante în legătură cu organizarea și desfășurarea cursurilor. Copiii între 5 și 14 ani au posibilitatea ca urmînd lecțiile centrului timp de 18 zile (un ciclu) să se inițieze în înot. O întregă armată de antrenori și instructori este mobilizată pentru a-i învăța pe cei mici să înoate. Se depun toate eforturile pentru a se atinge două scopuri propuse, prin care natația să fie introdusă în rîndurile marii mase a tineretului și anume: învățarea înotului de către copii pentru dezvoltarea fizică și întărirea sănătății lor și învățarea corectă a diverselor procedee de înot pentru selecționarea copiilor cu aptitudini în cluburile de performanță.

Se vor putea realiza cele două deziderate? Trei dintre instructori — Dan Ionescu, Florin Popa și Grigore Costescu — ne-au asigurat că aceste obiective vor putea fi atinse. Profesorii ne-au dat și câteva amănunte legate de felul în care copiii învață să înoate. În primele zile

cei mici sînt obișnuiți cu apa pentru a le îndepărta frica, aceasta realizîndu-se cu ajutorul unor jocuri cu mingea. Pe plajă, copiii execută exerciții pregătitoare pentru coordonarea corectă a mișcărilor. Apoi ei învață respirația în apă, coordonată cu mișcările de înot.

La sfîrșitul ciclului are loc un examen în care tinerii înotători primesc brevete cu calificative pentru felul în care au învățat să înoate. Astfel, cei ce se prezintă foarte bine primesc brevetul de „delfini”; cei ce obțin nota bine devin „peștișori”, iar calificativul de satisfăcător dă dreptul la brevetul de „broscuțe”.

Considerăm că organizarea — la sfîrșitul cursului — a unor întreceri examen — are un caracter stimulator și reprezintă un factor pozitiv. Copiii sînt îndemnați astfel să obțină calificativul cel mai învidiat, acela de „delfin”. Așa se face că marea majoritate a copiilor știu să înoate foarte bine la capătul celor 18 zile.

În prima serie au fost înscriși 350 de copii, într-a doua — 750.

RODICA VIȘAN

Una din primele lecții de înot. În fotografie: „broscuțele” profesorului Victor Ionescu învață startul

„Cenușăreasa“ — la primul bal...

Universitatea Cluj a promovat în prima categorie la handbal

Deși toamna e vremea roadelor, în sport catalogările se fac cam la începutul verii, atunci cînd, după ultima etapă a campionatelor, se trage, la majoritatea sporturilor, cortina.

La rampă, pentru a fi aplaudați, sînt chemați performerii.

Sportul clujean și-a întocmit deja lista „laureaților”; printre ei, echipa de handbal „Universitatea” (băieți), debutantă în prima categorie. Studenții au reușit astfel să aducă pentru prima dată „șaptele” clujean în rîndul celor mai bune echipe din țară, înnobind poziția de cenușăreasă pe care a deținut-o acest sport în orașul someșean.

Examenul lor de... admitere n-a constă într-un singur concurs, ci s-a desfășurat pe perioada unui an întreg, timp în care tinerii handbaliști clujei au demonstrat constanța unei forme bune, rezultat al unei serioase pregătiri.

— Care au fost „coordonatele” pe care v-ați axat activitatea la începutul campionatului recent încheiat?

— Cînd am pornit la drum nu ne-am propus ca scop principal promovarea, ne spune antrenorul echipei, Romeo Sotiriu. Vedeam

în campionatul studențesc, în primul rînd, o formulă de a ne roda și a ne fortifica forțele. Tineam însă la o comportare meritorie și la un loc onorabil. Campionatul mi-a descoperit însă niște elevi ambițioși care au depus mult interes în pregătire, preocupăți în adevăratul sens al cuvîntului de campionatul în care erau angrenați. O probă a dăruirii lor mi-au dat-o cu ocazia turneului final pentru „Cupa F.R.H.” — ținut la sfîrșitul lunii februarie, cînd au renunțat la binemeritata lor vacanță studențească pentru a pregăti participarea. Și, satisfacția finală le-a recompensat efortul depus: ei au cîștigat cupa rezistînd unor formații „veterane” în handbal ca Dinamo București, Dinamo Bacău, Universitatea București. Eu nu am avut decît „să speculez” această chemare a lor și să o canalizez spre locul pe care ei l-au dorit și meritat, cu certitudine.

— Care dintre băieți a dat cel mai mare randament?

— Mi-e foarte greu să aleg. Menționez totuși pe Mihai Redeu, Dieter Roth, Constantin Panțiru, Günther Spek. Afirm totuși (deși se spune că valoarea, dacă e va-

loare, trebuie să ți-o remarce alții, nu tu) că noi posedăm câteva talente autentice, cu însușiri deosebite pentru handbal și cu mari posibilități de dezvoltare. Ei sînt încă prea tineri, n-au avut timp să se descopere ca niște valori. Au fost cu toții niște copii ascultători.

— Greutăți?

— Adevăratele de-abia acum or să înceapă. Trebuie să recunoșc că, în momentul de față, noi sîntem sub nivelul echipelor de categorie A. Mă refer la concepția tactică a echipei (acum sîntem abia în formare), la jocul nostru în apărare (sîntem cam „fragili”, practicăm un joc mult prea... elegant) și la lipsa noastră de experiență. Campionatul studențesc (în care participă unele echipe ce s-au înființat de-abia anul trecut) nu ne-a solicitat prea mult și nu ne-a pregătit pentru saltul în „A”. Un meci contra echipei lui Gruia sau celei a lui Moser ne vor ridica infinit mai multe probleme și nu vreau să cred că noi vom fi cei care vom ajuta viitoarele noastre parteneri de joc să-și îmbogățesc... golave-rajul. Vom folosi la maximum perioada pînă la începerea campionatului încercînd să micșorăm handicapul — sub raport tehnic — care ne desparte de componentele categoriei A.

★

Fără a fi reușit performanța colegilor lor — promovarea în categoria superioară — handbaliștele de la „Universitatea” Cluj au merite peste care nu putem trece fără a le menționa. Ele au păstrat permanent supremația în campionatul studențesc, pierzînd duelul cu Politehnica Galați numai printr-un calcul, regulamentar de altfel, de clasament. La un număr egal de puncte cu actuala pro-

movată (32), superioară în golave-raj acesteia (300/111, față de 179/80), „Universitatea” pierde calificarea din cauza unei prevederi regulamentare care pune pe primul loc numărul de victorii, „socoteală” ce privilegiază Galațiul: Politehnica 16—0—2; „Universitatea” 15—2—1. Oare nu ar fi mai indicat ca, în viitor, în balanță să atîrnie mai greu suma meciurilor cu rezultat pozitiv — jocuri cîștigate și egale — decît prevederea care este astăzi în vigoare?

Am făcut profesorului Tiberiu Rusu observația că, în prima jumătate a campionatului, comportarea și randamentul echipei pe care o antrenează au fost superioare celor din retur.

— Fetele au pornit decise să-și adjuce primul loc, ne spune dînsul. Și, turul le-a dat această satisfacție, dar le-a inoculat, în același timp, părerea că echipa noastră ar fi superioară celorlalte parteneri de întrecere, că în contextul în care jucăm nu sîntem solicitați la valoarea noastră. De aici, demobilizare: o slăbire a ritmului de pregătire și a interesului față de întreceri. Așa se explică și acei 9—9 pe teren propriu, cu I.C.F.-ul, realizat tocmai atunci cînd noi aveam nevoie de o victorie mai mult ca de apă. Greșelile, fie ele chiar numai de interpretare, se plătesc.

★

Un clasament prin adițiune (locul I băieți + locul II fete) aduce Clujul pe primul loc în ierarhia handbalului studențesc. O dovadă certă că în acest centru universitar există mari posibilități pentru soarta acestui sport.

NUȘA MUȘCELEANU

ATENȚIE, CIINE RAU!

Feriți-vă să-i ieșiți în cale ciclistului NICOLAE PELCARU, mai ales cînd este în toane rele! — De ce? Ne calcă cu bicicleta? — Mai rău, vă bate. Și încă zdra-văn!

Așa a procedat, de pildă, zilele trecute, cu fratele său bun, Vasile Pelcaru. Ambii lucrează la Combinatul poligrafic „Casa Științei”, secția „Ofiset”. Nicolae Pelcaru, incriminînd un... conflict familial, a ținut să-l rezolve la locul de muncă, cu palme, pumni și, cum arată buletinul medico-legal, „contuzii la cap și față provocate prin lovire cu un corp dur”.

Cît de... dure ar trebui să fie cuvintele pe care să le adresăm acestui înrăit huli-gan? Poate că, pe lângă măsurile administrative, care se vor lua (și care ar putea merge pînă la desfacerea contractului de muncă) va avea de spus ceva și clubul sportiv „Voința”, din care face parte N. Pelcaru. Altminteri, nu vedem altă soluție decît aceea de a agăța la ușa atelierului în care lucrează bătăușul un afiș cu titlul notei de mai sus.

„LECȚIA”

La Ploiești a avut loc, recent, un concurs de atletism pentru copii. Nimic neobișnuit. În multe orașe ale țării au loc în aceste zile asemenea întreceri.

Neobișnuitul începe de la festivitatea de premiere, pe care — din păcate — fusese însărcinat s-o organizeze și s-o conducă antrenorul Alexandru Mișu.

Acesta (să vezi și să nu crezi) și-a însușit premiile care se cuveneau copiilor. Era vorba despre dulciuri și diplome.

Ce-o fi făcut antrenorul A. Mișu cu diplomele?...
SURPRIZELE...

Afișe mari, așezate în locurile cele mai vizibile ale orașului Gherla, îi invitau pe cei donici de a petrece o zi în aer liber la duminica cultural-sportivă organizată în parcul sportiv. Programul era — de ce n-am spune-o — ademenitor:

ORA 9—16: Întreceri sportive (fotbal, volei, atletism, popice etc.).

ORA 16—20: Program cultural.

ORA 20—21: Dans și surprize.

Intrarea liberă

Într-un mod cu totul de neînțeles, programul a început exact invers, adică cu surprizele. Prima era la... poartă, unde — în ciuda afișelor — vizitatorilor li s-a pretins bilet de intrare. Pasă-mi-te, în program figura jocul de fotbal C.L.L. Gherla — Unirea Dej care nu poate fi văzut gratis. Oamenii s-au căutat în buzunare, au plătit și au văzut meciul, așteptînd apoi celelalte întreceri. Celelalte întreceri nu s-au mai ținut! Terenurile de volei au rămas pustii, iar popicăria cu lăcă la ușa. N-a avut loc nici programul cultural, nu s-a organizat nici bufetul, cu promisa bere rece, și nici dansul.

Tocmai d-ăia ne-am gîndit să le facem noi puțină... muzică organizatorilor. Ca să aibă și ei o surpriză...

Rubrică redactată de

VALERIU CHIOȘE și DAN GĂRLEȘTEANU

după scrisorile corespondenților noștri

A apărut revista

„CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT“ nr. 2/1967

Spicuim din sumar:

T. Corneșanu: Folosirea metodelor de antrenament în circuit în lecția de educație fizică din învățămîntul superior.
A. T. Funi: Problema reglării voluntare a activității motrice în sport.
Carmen Dumitru: Reflexograma ahiliană — metodă nouă de investigație endocrin-neuro-musculară în medicina sportivă.
O. Ungureanu: Aspecte ale metodicii învățării săriturilor cu sprijin în gimnastica sportivă.
L. Baroga: Cum se antrenează halterofili polonezi.
C. Tudose: Exerciții în trei.
Acest interesant număr se găsește la toate centrele de difuzare a presei din Capitală și din provincie.

INVITATUL NOSTRU:

Prof. dr. docent THEODOR ILEA, medicul șef al orașului București

Redactorul: În calitate de dv. de medic șef al orașului București, v-am ruga să ne spuneți cum vedeți necesitatea și posibilitatea practicării sportului la toate vârstele?

Prof. dr. docent Theodor Ilea: Nu mă voi referi, desigur, la activitatea sportivă competițională, ci la un aspect care de cităva vreme își face loc în coloanele ziarului dv.: ODIHNA ȘI RECREAREA ACTIVĂ, care permite populației de toate vârstele să-și reînceapă capacitatea fizică și psihică a organismului.

Pentru necesitatea acestui gen de activitate „sportivă” pledează faptele de observație curentă. Omul orașului modern trăind și muncind într-un mediu de asfalt, beton și sticlă simte nevoia apropiării de natură, care determină asupra organismului un efect tonic, reconfortant apreciabil, binecunoscut. De aceea, în marile metropole, a devenit de mult tradițională migrarea în masă a populației, la sfârșit de săptămână, către zonele exterioare orașului, unde găsește posibilitatea practicării sportului și a recreării în natură sub diferite forme: plimbări, jocuri, canotaj, înot etc.

Redactorul: Ce posibilități are bucureșteanul în această privință?

Prof. Theodor Ilea: Zonele de agrement din interiorul și exteriorul Capitalei s-au dezvoltat mult în ultimii ani, atât ca întindere, cât și ca dotare, iar perspectiva dezvoltării lor este și mai mare. În această privință unele cifre sînt edificatoare. Dacă după război, în 1945, zonele de agrement ale Capitalei însumau 200 ha spațiu verde, în 1959 suprafața lor a crescut la 800 ha, iar în prezent a ajuns la 1400 ha. În cursul actualului plan de dezvoltare a economiei, spațiile verzi cresc cu 100 ha anual.

Pe lângă crearea unor mari ansambluri de agrement în interiorul orașului (parcul Tineretului — 85 ha, parcul Balta Albă — 100 ha etc.) se prevăd lucrări complexe de asanare și amenajare a cursurilor de apă (Dimbovița, Colentina, Argeș). Pe unele din aceste cursuri vor apărea ca zone de agrement noi oglinzi de apă (lacurile Ciurel, Chitila, Grivița-Străulești), iar unele lacuri existente vor fi asanate și amenajate pentru sport și recreare (Fundeni, Pantelimon I și II, Cernica, Pasărea). Suprafața oglinzilor de apă va crește de la 380 ha la 1800 ha în 1980.

În preajma acestor lacuri se vor amenaja ștranduri, parcuri, locuri de pescuit, hoteluri, cabane, campinguri, moteluri, bufete, restaurante, baze sportive, iar accesul publicului va fi ușurat prin dezvoltarea substanțială a căilor și mijloacelor de transport. Zonele de agrement ale Capitalei vor

putea deservi într-o zi 600 000 persoane, adică 40 la sută din populația viitoare a orașului.

Redactorul: Perspectiva apropiată este, desigur, foarte îmbucurătoare și dovedește interesul Comitetului executiv al S.P.O.B., pentru odihna și recrearea populației. V-am ruga să ne împărtășiți părerea dv. despre posibilitățile pe care le are în prezent bucureșteanul în această privință.

Prof. Theodor Ilea: În prezent există încă unele deficiențe, care limitează utilizarea deplină a capacităților zonelor de agrement și sport existente. Să luăm de exemplu ștrandurile: cele 9 ștranduri publice existente în cuprinsul și în afara orașului au o capacitate de 64 000 locuri pe zi și de 7 000 000 pe sezon. Deși capacitatea lor este insuficientă față de numărul populației, în anul trecut numărul vizitatorilor pe sezon a fost de numai 1 milion.

Explicațiile sînt simple: dificultăți de acces spre ștrandurile din exteriorul orașului și lipsa lor de atracție datorită unor dotări necorespunzătoare. Consecința? Supraaglomerarea ștrandurilor din oraș, condiții de igienă și confort necorespunzătoare.

Mai trebuie avut în vedere și faptul, deseori menționat în presă, că ștrandurile de pe lacurile asanate au apă murdară, datorită deversărilor de ape reziduale, în special ale fabricii de zahăr Chitila. Cred că defazectarea fabricii și curățirea fundului lacurilor asanate sînt măsuri care se impun ca urgente.

Redactorul: Cum poate fi stimulat interesul publicului pentru zonele de odihnă, agrement și sport?

Prof. Theodor Ilea: Se preconizează în prezent mai multe

feluri de măsuri. În primul rînd, creșterea forței de atracție a locurilor de recreare prin dotări moderne, corespunzătoare. Parcul de cultură și odihnă Herăstrău, precum și alte parcuri vor fi dotate cu clădiri și instalații moderne, foarte variate și atrăgătoare pentru jocuri și distracții pentru toate vârstele.

La ștranduri, în special la cele exterioare, se preconizează amenajarea de locuri de joacă și sport, ringuri de dans, bufete, restaurante etc., care să permită prelungirea perioadei de odihnă, recreare, după ora de îmbăiere.

Prin aceste măsuri, ca și prin altele ce vor urma, bucureșteanul va fi tot mai mult atras de o activitate pe cit de plăcută, pe atît de utilă sănătății, bunici stări a organismului în condiții de igienă și confort corespunzătoare. În această direcție, organele sanitare desfășoară alături de alte organe ale S.P.O.B. o activitate susținută.

Redactorul: Ce recomandări bucureștenilor în situația existentă?

Prof. Theodor Ilea: Posibilitățile de recreare și sport existente trebuie folosite pe deplin. Simpla plimbare în decorul natural este extrem de favorabilă pentru sănătate. Tonusul nervos și muscular, secrețiile glandelor interne, digestia, circulația sîngelui se regularizează, somnul devine mai profund și mai odihnitor după o asemenea plimbare. Multe alte argumente pledează pentru recreare, odihnă activă și sport la toate vârstele.

Recomandarea mea este în direcția promovării unor astfel de practici în rîndul întregii populații. Mă bucur că ziarul „Sportul popular” dezvoltă o astfel de acțiune.

Redactor: VASILE TOFAN

PASIUNE

Intregul sat îl prețuiește pe tehnicianul de drumuri și poduri, NICOLAE OPRESCU. El este foarte cunoscut și în comunele din jur ca un inimos președinte de asociație și, totodată, ca un bun sportiv. Așa se face că, în drum spre satul Crînguri de Jos, am aflat multe lucruri frumoase despre el.

— Asociația Viitorul Crînguri s-a născut, abia anul acesta — ca să spun așa, ...oficial, ne spunea unul din însoțitorii noștri — dar ea a existat cu mult înainte de a fi constituită, datorită dragostei pe care au manifestat-o tinerii de aici pentru sport și entuziasmului actualului președinte.

Am mai aflat că întreaga familie Oprescu este pasionată după sport. Cu o zi înainte de „duminica cultural-sportivă” la care ne duceam și noi, toată familia se afla pe cocheta bază sportivă din sat. Soția președintelui îngrijea pista de popice, în timp ce el și cei trei fii ai săi puneau la punct terenurile de sport și sectoarele de atletism.

★

...Am ajuns în sat. Se juca fotbal, volei, popice, se desfășurau întreceri la atletism. Îl cântăm pe președinte. Cineva ne ajută!

— Uite-l pe terenul de fotbal. Este extrema dreaptă... poartă numărul 7. Cel cu numărul 3 este băiatul lui — stoperul nostru. Și mai are doi: cel cu mingea și cel de la centrul terenului.

— Cîți ani are președintele dv., de mai joacă și acum?

— În orice caz, mai puțini

decît Stanley Mathews... Să tot aibă vreo 45... Dar e titular. Nu se lasă mai prejos decît băieții.

...În pauză, facem cunoștință cu un om de statură mijlocie, suplu, și de o voinție și o voințenie juvenile.

— După cite văd, jucali cu sete fotbal...

— Mă răzbum și eu pe vremea cînd aș fi vrut așa de mult să-l practic, dar nu aveam decît o minge de cîrpă care se încurca în iarba, de ne rupeam picioarele bătînd-o. De aceea mi-am zis că voi face pentru băieții din sat tot ce îmi va sta în putință să aibă un teren bun, echipament și materiale. Și sînt așa de mulți tineri cărora le place sportul...

— Am auzit ceva în legătură cu un program de varietăți pe teme sportive...

— Am organizat unul la Căminul cultural, la care au participat cu entuziasm toți iubitorii sportului. Spectacolul s-a bucurat de succes, iar pentru noi această constituie o mîndrie. În plus, am imprimat pe bandă, după radio, toate emisiunile de varietăți cu subiect sportiv și seara ne adunăm și le ascultăm.

— Fiii dv...?

— Buni băieți! Primul, Ion, este în clasa a IX-a. Îi place mult sportul, dar este și un pietor talentat. A obținut premiul trei pe țară la concursul „Cea mai frumoasă lucrare personală”, organizat de „Cravata roșie”, cu lucrarea în ulei „Luminiș de pădure”. Al doilea, Marian, este elev la Școala de telecomunicații, iar cel mic, Dumitru, este în clasa a VII-a la școala generală de aici. Toți sînt titulari în echipa noastră care activează în campionatul raional, unde a cîștigat toate meciurile la scor. În scurta existență a asociației ne-am format cîteva echipe la volei, popice, atletism. Sperăm să înfiripăm și la alte ramuri sportive.

Ne-am despărțit de simpaticul nostru interlocutor urîndu-i succes în tot ceea ce face pentru propagarea sportului în satul Crînguri de Jos, raionul Găești, regiunea Argeș.

A. BREBEANU

S-a dat startul în mult așteptata probă de triciclete!... Aspect de la întrecerile organizate de către asociația sportivă „Blocuri Ferentari”, în cadrul unei frumoase duminici sportive

Foto: V. Bageac

VIRGIL LUDU

Fisura albastră*)

Din tren, cînd vii sau treci spre Predeal, din gara Bușteni Fisura Albastră pare un jgîhlab negru în stîncă nu totdeauna scaldată de soare. Ai spune, loc pentru vulturi sau zăpezi de primăvară, pentru ploii și vînt, pentru nopți întunecoase și reci.

Dar omul iscoditor și neînfricat a gîndit că această trecere spre cer prin imposibil îi e sorătu lui. Și lăta-l lupînd zile și nopți cu stîncă și cu gravitatea, cu timpul și cu el însuși. Nu multe sînt în istoria cuceririlor alpine românești, povestiri atît de pasionante ca aceasta a Fisurii Albastre. S-o ascultăm...

Traseul a fost descoperit de ochiul încercat și neobosit al celui mai vîrstnic dintre alpinii români, Emilian Cristea, un fel de Guido Rey al nostru. Aceasta se întîmpla în vara anului 1945.

De Jos din Valea Albă și de la bază, traseul nu părea să aibă dificultăți de neînvinș. Firește, un traseu greu, dar nu imposibil. Așa par, de altfel, toate lucrurile grele în viață: simple, cu atît mai simple, cu cît se dovedesc mai trîziu complicate și de nedezlegat.

Cine ar fi gîndit atunci în primele tentative de cunoaștere și parcurgere ale acestui traseu, care va deveni reductibla și vestita Fisura Albastră, că vor trebui pentru cucerirea ei 44 de escalade, 100 de zile, din care 23 de nopți în perete, 300 de picăne și 300 metri de coardă. Iar în ani, nu mai puțin de SAPTE, șapte ani de încercări și speranțe.

Primul care a asaltat Fisura a fost Emilian Cristea, urmat de cei cincisprezece secunzi ai săi, între care Aurel Irimia, Gh. Rosculeț. De ce este atît de înospitalieră și inaccesibilă Fisura Albastră? Pentru că escaladarea pe pereți nu se poate face din lipsa fisurilor decît cu dificilă traversări. Sînt apoi

*) Fragment din „Cartea muntelui”, lucrare în curs de apariție la Editura UCFS.

2

FISURA ALBASTRĂ

porțiuni întregi de gresie, sfîrîmicioasă în care ciocanul caută zadarnic loc pîtoanelor. În sfîrșit, pentru surplombele, adesea parcă de netrecut ale părții superioare a traseului și pentru întreaga lungime, varietate și dificultate a Fisurii, care cere deopotrivă și în tot timpul, calitățile, tehnica, încordare, curaj.

Nu mai o îndrăzneală veclă cu uitarea de sine, o îndemînare în care pînă și virfurile degetelor și ale picioarelor sînt hotărîtoare și o rezistență aproape neomenească pot învinge acest culoar înrudit prin încăpăținare și răutate cu cele din Mont Blanc, Dolomiti sau Caucaz.

Tot încercînd mereu, pe vreme bună și rea, în zile lungi de vară și încercînd repezi de toamnă, au trecut lunile, anii. Ca un melc care își poartă încet, dar sigur și statornic cochilia și frunza de dud găsită în drum, alpinistul a cîștigat metru cu metru zidul rece nepriam, de care acum îl leagă mai presus de viață, dorința de a-l stăpîni.

Au fost clipe înfrîntor de grele, acolo sus în vecinătatea norilor și a furtunii. Ureșuri care-ți fură respirația, hornuri prin care te strecoari hojeste, aproape sugrumîndu-te, echilibrul imponderabil în flexorii degetelor.

Zile de încordare, cînd un semn al corzilor, după minute nesfîrșite de așteptare, însemna încă puțin înainte. O luptă de centimetri, de palanjen care-și țese pinza sau de furnică purtîndu-și stocul firul de griu sau fărîmitura de pilne. Zile, în care de sus cad peste tine pietre nevăzute, în care gura uscată de sete de peste douăsprezece ore așteaptă un picur de apă sau dimpotrivă zile în care ploaia strecurată prin horn, se cerne la nesfîrșit pe lingă tine, pe tine, prin tine, cînd ai senzația unei plante acvatice sau a unei băi reci, sub duș.

Și nopțile, nopțile acelea de veghe, de frig sau de dură trezire, ancorat pe o jumătate de metru pătrat, suspendat sute de metri deasupra prăpăștiilor, cu stielele cerului scîlpînd deasupra ta și cu stielele caselor de pe Valea Prahovei sub picioarele tale stingîndu-se în zori una câte una, asemenea orelor de așteptare înaintea unui atac pe front. Omul și muntele, omul și natura. Luptă de secole pentru o împietrire de ore și zile...

Și lăta că într-un august 1952, în al șaptelea an de încercări și speranțe, Fisura Albastră a fost învinsă și omul a urcat

FISURA ALBASTRĂ

3

biruitor prin ea, pînă pe creasta muntelui Coștila, la cerul albastru, care din cînd în cînd se zărea în popasuri și care, țel și speranță a dat numele acestei încercări de ani de zile: FISURA ALBASTRĂ!

A fost cea din urmă înfrîntare a muntelui. Cinci zile de atac dezlănțuit și dornic de victorie, în care coarda și prietenia au învins imposibilul. Ca orice strădanie îndelungată și această năzuință și luptă s-a soldat cu victorie. Și astfel omul s-a dovedit încă o dată mai tare decît piatra și decît sine însuși!

Va trebui neapărat povestită într-o zi această cucerire de Matterhorn a Fisurii Albastre. Sfîtosul Emilian Cristea și tinerii lui însoțitori vor intra astfel fără pîtoane și carabinieri, în literatura și istoria muntelui.

Peste un an, în 1953 și — apoi pînă în 1955, deci timp de trei ani, alți alpinisti, din noua generație, prieteni de schi spre vară pe Valea Albă — Alexandru Floricioiu cap de coardă, Norbert Himesch și Roland Velkens secunzi — asaltează din nou Fisura Albastră, de astădată pe „directivă”.

A fost o nouă luptă, acerbă cu stîncă și viclesugurile ei. Pentru a o învinge au trebuit 80 de ore de lucru efectiv, cinci surplombes și am spune, fără exagerare, o eroică traversare în scările a tavanului de zece metri, adevărată punte de trecere a diavolului.

S-au folosit pe traseu patru bivouacuri, nici una prea plăcută, corzi de patruzeci de metri, lucru acrobatic de mare îndemînare, finețe și curaj, la șapte sute de metri deasupra firului văii, un curaj care ar speria pînă și pe aviatorii sau parasutiști cei mai îndrăzneți.

Astfel a fost învinsă pentru a doua oară, în Iulie 1955, Fisura Albastră, cea mai dificilă escaladă a muntelui nostru. De atunci puțini, foarte puțini — între alții Furbean și Jitaru în 1957 — au mai îndrăznit să iasă spre creastă și cer, prin Fisura Albastră.

Pentru toți îndrăgostii de alpinism, Fisura rămîne un simbol, o invitație la îndrăzneală și virtuozitate alpină. Pentru toți ceilalți îndrăgostiți calm, romantici de munte — dovedind iscusințele omenești și a victoriei omului asupra naturii. Iar pentru București, pentru ei, muntii, Fisura Albastră este înțelegerea resemnată a voinței și a puterii omului și dovada de eternă prietenie a învingătorului cu învinsul.

Echipele de tineret pleacă în R. D. Germană și Cehoslovacia

În vederea participării sale la turneul „speranțelor olimpice”, care se va desfășura între 10 și 15 ale lunii, reprezentativa masculină de tineret a țării noastre pleacă mâine în R.D. Germană. Fac deplasarea jucătorii: Oros, Tănăsescu, Neuman, Rouă, Moculescu, Ungureanu, Curteanu, Bobeică, Dumănoiu, Cristău și Ardelean. Antrenorii echipei — prof. V. Surugiu și prof. N. Mihalăscu.

Tot mâine părăsește Capitala și reprezentativa feminină de tineret a României. Ea se deplasează în Cehoslovacia.

Din echipă fac parte jucătoarele: Drăgobici, Zaharescu, Klein, Pandrea, Olariu, Popa B., Mesesan M., Tabără, Cirstoiu, Toța, Bodron și Oloianu. Antrenori: prof. Gh. Bodescu și prof. V. Papuc.

(Urmare din pag. 1)

te dificile probe. Schimbările executate de el au entuziasmat publicul, au dat și mai multă sa-voare victoriilor.

Și fiindcă am început cu această probă, de fapt ultima din concurs, să amintim datele tehnice. Proba de ștafetă s-a disputat de-a lungul a 100 de ture, cu sprint la fiecare 5 ture, în concurs fiind prezente 12 echipe (cupluri). La începutul ei, cei care s-au impus au fost sportivii sovietici — B. V. Minko, V. A. Rastarguiev. După 10 sprinturi (50 de ture) ei conduceau în clasament. Minko reușise chiar să ciștige 4 sprinturi, ceea ce făcea pe mulți spectatori să creadă că,

împună cu colegul său, își va aduce victoria finală. Dar inimosul George Negoescu a atacat într-un moment de acalmie, a luat avans, pe care Gh. Juravle l-a menținut, și a reușit să acumuleze cu fiecare sprint un punctaj din ce în ce mai amenințător. Și, la sprintul 15, sportivii români au reușit să ia conducerea pe care n-au mai cedat-o (ci dimpotrivă, și-au consolidat-o) până la sfârșit. O victorie frumoasă, muncită, pentru care cei doi sportivi și antrenorul lor Iulian Gociman merită felicitări. Clasamentul final: 1. G. NEGOSCU + GH. JURAVLE (ROMÂNIA) 51 p; 2. A. A. Lazarevski + B. A. Suslavkov (U.R.S.S.)

87 p; 8. R. Enekel + F. Magda (R.S.C.) 61 p; 4. V. Riva + G. Mastaglio (Italia) 18 p; 5. H. Richter + W. Hassner (R.D.G.) 14 p; 6. B. Dimitrov + S. Slatkov (R.P.B.) 13 p. Au terminat cursa 9 cupluri.

În proba de viteză s-a ajuns cu desfășurarea întrecerilor până în semifinale. În serii, cel mai bun timp a fost realizat de sportivul cehoslovac Vladimir Popelka: 12,0. George Negoescu l-a întrecut pe Manfred Ulbricht (R.D.G.) într-o serie frumoasă, disputată până la ultimii metri. În sferturi de finale, Vl. Popelka a cucerit o victorie aplaudată la Vl. Malih (U.R.S.S.), Zdenek Kratochvil (R.S.C.) l-a depășit pe Fl. Negoescu, iar Vl. Logunov (U.R.S.S.) l-a întrecut pe Ivan Slavov (R.P.B.). Deosebit de frumoasă a fost evoluția lui George Negoescu care a reușit să-l „păcălească” pe Gheorghii Zvetkov (R.P.B.), atacând de vreme, dar deosebit de puternic și obținând în final un avantaj confortabil. Așadar, în semifinale: Vl. Popelka, Z. Kratochvil, G. Negoescu și Vl. Logunov.

La urmărire pe echipe s-au desfășurat seriile: U.R.S.S. — 4:41,5, Bulgaria 4:46,0, România 4:46,3, Italia 4:48,0, R. D. Germană 4:49,5, Cehoslovacia 4:52,1. Finala pentru locurile 1-2: U.R.S.S. — Bulgaria, finala pentru locurile 3-4: România — Italia.

Astăzi, începând de la ora 17, se desfășoară ziua a II-a (viteză — semifinale și finale; urmărire pe echipe — finale; 1000 m cu start de pe loc; cursă de eliminare), iar duminică de la ora 9, ziua a III-a (viteză — turneu, cursa italiană și cursa cu adițiune de puncte).

De la start la sosire

● În localitatea Laubusch din R. D. Germană a avut loc — recent — un concurs internațional de marș la proba de 10 km. După cum ne-a relatat antrenorul D-tru Paraschivescu, la întreceri au luat parte numeroși concurenți de vază din R. D. Germană, Cehoslovacia, Polonia, România etc. Țara noastră a fost reprezentată de trei mărșaluriți de la asociația P.T.F.

În cursa juniorilor, Constantin Staicu a obținut un remarcabil succes terminând învingător cu timpul de 50:26,6. La seniori pe primul loc s-a clasat Dieter Lindner (R.D.G.) — campion european la 20 km, cu rezultatul de 44:22,0. El a fost urmat de compatriotii săi Frenkel — 44:45,0 și Selzer — 44:54,0. Deși și-a înregistrat acum cele mai bune rezultate personale Marin Perșinaru (47:32,0) și Ion Urse (48:01,4) nu s-au putut clasifica decât pe locurile 11 și, respectiv, 13.

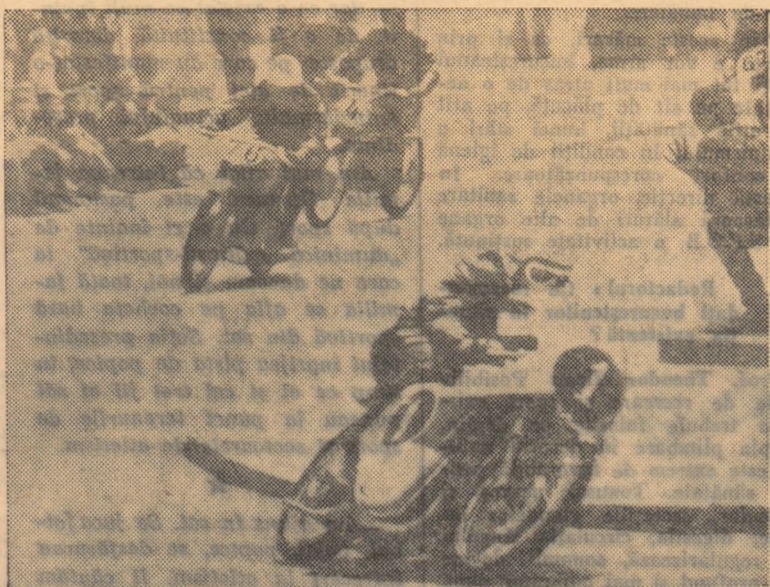
● Participând la concursul de la Kutna Hora (Cehoslovacia), săritoarea în înălțime Virginia Bonci a ciștigat întrecerea cu rezultatul de 1,69 m — record personal. După cifrele Iolandei Balaș (1,91 m — 1961) și Alexandrinei Stoenescu (1,71 m — 1966) acesta este al treilea rezultat înregistrat de o atletă româncă la săritura în înălțime. Antrenorul său, C-tin Dumitrescu, ne-a declarat că este perfect convins că la următoarele concursuri Virginia Bonci va fi capabilă să treacă peste stacheta ridicată la 1,71—1,73 m.

● La tradiționalul concurs internațional „Memorialul fraților Znamenski” de la Moscova, vor lua parte și doi atleți din țara noastră: semifondista Ileana Silai și discobolul Iosif Naghi.

Miine, la Galați

Etapa a treia a campionatului de viteză pe circuit

Cartierul Tiglina din Galați va găzdui mâine dimineață întrecerile etapei a treia a campionatului motociclist de viteză pe circuit. Înaintea acestei etape clasamentele se prezintă astfel: 70 cmc: 1. I. Mihaly 12 p, 2. I. Cucu 8 p, 3—4. Al. Oprea și E. Schlesiger 6 p, 5. A. Ballo 4 p; 125 cmc: 1. C. Pescaru 12 p, 2—3. T. Popa și Șt. Chițu 8 p, 4. Iosif Papp 6 p, 5—6. P. Pascotă și O. Nuță 5 p; 175 cmc: 1. N. Ciolpan 12 p, 2—4. C. Pescaru, Fl. Ștefan și Lăzărescu 8 p, 5. M. Wetzer 6 p, 6. A. Roth 3 p; 250 cmc: 1. Al. Ionescu Cristea 16 p, 2. P. Paxino 12 p, 3. L. Stefanovici 7 p, 4—6. R. Stoll, I. Pascotă și D. Türbach 4 p; 350 cmc: 1. Al. Ionescu Cristea 12 p, 2. V. Szabo 11 p, 3. P. Paxino 8 p, 4—6. E. Huszar, Fl. Ștefan și W. Hirschvogel 4 p; 500 cmc: 1. V. Szabo 16 p, 2. Gh. Voiculescu 10 p, 3. W. Hirschvogel 6 p, 4. E. Keresteș 4 p, 5—6. E. Huszar și I. Pascotă 3 p; ATAS: 1. M. Dănescu — E. Keresteș 16 p, 2. P. Enescu —

Lupta strinsă de la clasa 350 cmc se poate vedea și în imaginea de mai sus. Al. Ionescu-Cristea (1) este urmărit insistent de W. Hirschvogel (76), V. Szabo (4) și Gr. Bereni (67). Foto: I. DAVID

N. Dițescu 12 p, 3. R. Zănescu — N. Sandu 5 p.

După cum se vede, lupta pentru primele locuri este deschisă. Fiecare al doilea sau chiar al treilea (afară de clasele 250 cmc, 500 cmc și ataj) poate emite pretenții justificabile la titlu. Etapa de mâine va avea darul de a simplifica sau — poate — complica situația în fruntea clasamentelor.

Scrisoare din Londra de la Ion Țiriac

Concurent și spectator la Wimbledon — 1967

La această a patra participare a mea la Wimbledon, mi-am prelungit rolul de concurent în turneele pe care-l considerăm cu toții ca întrecerea cea mai importantă a tenisului. Până acum, mă obișnuisem să trec rapid în rindul spectatorilor, înainte de a mă dumiri exact cum trebuie lovită mingea, care zboară atât de repede pe gazon. De data aceasta, mi-am spus că e cazul să dau mai mult de lucru adversarilor mei. Am mai multe turnee pe gazon „în picioare”, mi-am ameliorat lovitura de serviciu. Așa că am „pedepsi” și eu puțin pe prietenul meu Di Masso, pe campionul japonez Watanabe, pe mai vechiul meu rival Daniel Contet. Așa cum mă pedepseau și pe mine alții, până acum, la Wimbledon... Nu pierdusem nici un set. M-am oprit în turul patru, atunci când mai aveam un pas de făcut pentru a intra printre primii 8 jucători ai turneului. Ceea ce nu era de loc rău, dacă ținem cont că aici au fost prezenți toți așii tenisului. Cu excepția, poate, a americanului Arthur Ashe, care însă după cele două înfringeri suferite în meciul de „Cupa Davis” cu Ecuadorul, nu putea conta printre favoriți.

Cred că interesează să vă descriu pe învingătorul meu, australianul Ray Ruffels. Spunând că e australian, poate că am spus destul... Să adaug, însă, că el face parte din lotul restrins de tenismani din al șaselea continent selecționați de federația din țara sa pentru turneele în Europa. Probabil că va face parte din echipa Australiei pentru viitoarea finală a „Cupii Davis”, mai ales acum când Tony Roche este în eclipsă de formă, iar Owen Davidson anunță că va trece la profesionalism. Elementul cel mai important pentru mine a fost că acest Ruffels este stângaci. Mă amuză gândul că jocul stângacilor (amicul meu Pilici știe prea bine asta...), obosește din greu cu reverși și sint în dificultate la primirea serviciului.

În meciul cu mine, Ruffels a început mai greu. L-am condus cu 5-3 și am avut setul pe serviciul lui. L-am ratat, ca și avantajul de la 6-6. În al doilea set, mi-a luat serviciul la 2-1 și nu l-am mai putut ajunge. Din acel moment mi-am dat seama că se conturează înfringerea. Mi-am mobilizat toate forțele și am luat conducerea cu 3-0 (și 40-0 pe serviciul lui). Dar au urmat o serie de servicii-bombă ale adversarului meu, pe care nu sîm cîine le-ar fi putut returna... Am făcut din nou 4-1 și iarăși n-am putut să iau serviciul. Apoi a început să nu-mi mai meargă mie prima minge de serviciu. Era foarte greu să mai luț, nici nu voiam să stric frumusețea unui meci răsunător până atunci cu numeroase aplauze de către cei 8.000 de spectatori de pe al doilea teren central. M-am înclinat în fața lui Ray Ruffels, dar în gîndul meu ziceam că-l aștept cit

de curînd într-un meci-revanșă pe zgură... Vă reamintesc scorul: 7-9, 3-6, 4-6. Mulți jucători noi, sau relativ noi, au urcat mai departe pe treptele tabloului de simplu. Cel mai surprinzător calificat, pentru mine, este vest-germanul Willy Bungert, invinsul meu de acum patru ani și al lui Ilie Năstase, din acest an. Pilici își merită succesul, are prima minge de serviciu excepțională. Dar Newcombe le are pe amîndouă excepționale... și parca drept-un pas a și venit la filea! Evident s-au schimbat multe în virful piramidei tenisului, simțim într-o perioadă de „treccere” cînd mulți vor să ocupe locurile pe care le lasă vacante foștii mari campioni.

Ceva despre dublu. Aici, am avut poate șansa cea mai mare. Am intrat pe teren, cu Ilie Năstase, a vind convingerea că putem juca pe gazon la fel ca pe zgura de la Roland Garros. Deci, fără frică... Desi în fața stăteau Bill Bowrey și Owen Davidson, capi de serie pe tablou. Începem seara, la ora 6. Avem 4-3 și patru setburile la serviciul lui Bowrey. Am mers însă pînă la 8-6 ca să ciștigăm primul set. Cred că aceste prîngiri ne-au costat mult. În al doilea set, jocul a mers mai greu și l-am pierdut. A doua zi reluăm de la 1-1 la seturi și din nou avem 4-3, la serviciul lui Davidson acum, 40-40... Avantaj primire... Servește australianul... Prima minge afară. A doua la fel... Mă întorc

să iau mingile ca să servesc eu la 5-3, dar aud voca arbitrilor: egalitate... Fără comentarii. Am pierdut dublul — se știe — cu 8-6, 6-8, 6-8, 4-6. Partida transmisă de televiziunea britanică și a dîntre cele mai spectaculoase, au spus cei de pe margine. Pe mine m-a costat un car de nervi...

Să nu uit să vorbesc și despre Ilie. Faptul că a leșit din primul tur la simplu, la Wimbledon, nu este desigur o tragedie. Mai ales că învingătorul său, înarul Peter Curtis, a dovedit ulterior valoare (semifinalist la dublu). Îngrîșătoare însă a fost pentru noi perioada de formă slabă pe care el a traversat-o în preajma turneului și care, sper, că a depășit-o acum. Ilie se pregătește mereu cu seriozitate, are ambiție. Poate că în scurt timp să revină la valoarea care i-a adus succesele de pe Riviera, în primăvară.

E nevoie de aceasta, mai ales acum, cînd ne mai despart puține zile pînă la Balcaniada de la București. Plecăm spre Traversandă și Düsseldorf, la două concursuri mai mici, unde ne vom face reacomodarea cu jocul pe zgură. Sper că la 18 iulie, la startul întrecerilor balcanice, să fim la punct cu toate, pentru a ne apăra cum se cuvine titlul cucerit anul trecut, la Zagreb.

ION ȚIRIAC
Londra, 7 iulie.

Unde mergem?

SIMBATA

- CICLISM: velodromul Dinamo, de la ora 17: concurs internațional.
- POPICE: arena Voința, de la ora 15: concursul de verificare a loturilor republicane.
- CAIAC-CANOE: lacul Snagov, de la ora 16,30: criteriul speranțelor — finalele probelor de fond.
- TIR: poligonul Tunari, de la ora 8,15: dinamoviada.

DUMINICA

- CICLISM: velodromul Dinamo, de la ora 9: concurs internațional.
- POPICE: arena Voința, de la ora 8: concursul de verificare a loturilor republicane.
- POLO: bazinul Dinamo, ora 10: Dinamo — Ind. linii Timișoara (cat. A); strandul Tineretului, de la ora 10: Progresul — Constructorul Lugoj (cat. B), Rapid — Voința Cluj (cat. A) și I.C.F. — Vagonul Arad (cat. A).
- CAIAC-CANOE: lacul Snagov, de la ora 9: criteriul speranțelor — finalele probelor de viteză.
- TIR: poligonul Tunari, de la ora 9: dinamoviada.
- RUGBI: stadionul Dinamo, de la ora 8,30: Dinamo — Precizia Săcele (restantă în cat. A), Lotul A — Lotul B (trial pentru tabăra de juniori).

La strandul Tineretului începe

o nouă serie a cursurilor de înot pentru copii

Pentru seria a III-a a cursului de înot pentru copii de la 5 la 14 ani, care se desfășoară la STRANDUL TINERETULUI de la 18 iulie la 7 august, înscrierile se fac zilnic între orele 10—13 și 16—19 la strand, în limita locurilor stabilite.

Solicitanții trebuie să prezinte la înscriere adeverință de sănătate eliberată de circumscripția sanitară respectivă.

UN AUTOTURISM RENAULT DAUPHINE—GORDINI ÎN CADRUL PREMIULUI EXCEPȚIONAL LA CONCURSUL PRONOSPORT DE MÎINE, ÎN AFARA PREMIILOR OBIȘNUITE ÎN BANI

Concursul Pronosport nr. 27 de mâine, beneficiază de un autoturism Renault Dauphine-Gordini și 31.700 lei în numerar în cadrul premiului excepțional.

Nu vă rămîne decît să vă depuneți buletinele întrucît astăzi este ultima zi.

Pentru participanții dornici să cunoască din vreme programul concursului Pronosport nr. 28 de duminică 16 iulie, vi-l publicăm mai jos:

I. Mureșul Deva — Minerul Lupeni; II. Metalul Hunedocara —

A. S. Cugir; III. C.S.M. Reșița — C.F.R. Arad; IV. C.F.R. Timișoara — Vagonul Arad; V. Minerul Bihor — Olimpia Oradea; VI. Steaua roșie Salonta — Crișul Oradea; VII. Metalul Aiud — Medicina Cluj; VIII. Industria sirmei C. Turzii — Clujeana; IX. Unirea Dej — Soda Ocna Mureș; X. Arieșul Turda — Chimica Tîrnăveni; XI. A.S.A. Sibiu — Gaz metan Medias; XII. Metalul Copșa Mică — C.S.M. Sibiu; XIII. Chimia Făgăraș — Metrom Brașov.

LOTO DIN 7 IULIE 1967

10 88 26 59 23 15 34 20 27 43 58 89
Fond de premii: 821.993 lei
Tragerea următoare va avea loc vineri 14 iulie 1967, la Eforie Sud.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT nr. 26 DIN 2 IULIE 1967

Premiul excepțional: 1 variantă a 75.000 lei (un autoturism Moskvici 408 cu 4 faruri și 23.000 lei numerar); categoria a II-a: 2 variante a

10.189 lei; a III-a: 135,5 variante a 225 lei.

Report categoria I: 16.981 lei.
Premiul excepțional a revenit participantului Gheorghe Ion din București.

Plata premiilor la concursul Pronosport nr. 26 din 2 iulie 1967, va începe în Capitală marți 11 iulie a.c., iar în țară aproximativ vineri 14 iulie a.c.

Rubrică redactată de Administrația de stat Loto-Pronosport.

Finalele campionatelor republicane ale școlilor profesionale

Cazul Stănculescu a fost rejudecat

Cu o operativitate remarcabilă, Comisia de disciplină a F.R. Fotbal a rejudecat „Cazul Stănculescu” despre care, cu puțină vreme în urmă, am scris în coloanele ziarului nostru. Din dezbaterile ședinței ca și din hotărârile luate, a reieșit justetea punctului nostru de vedere. Într-adevăr, fotbalistul C. Stănculescu (Oțelul Galați) fusese „sortit” să „plătească” pentru abaterile săvârșite de către coechipierul său I. Ionică. Este remarcabil, de asemenea, faptul că, procedind cu discernământ, Comisia de disciplină nu s-a limitat la rezolvarea strictă a problemei jucătorului C. Stănculescu, ci hotărârea sa s-a răsfrânt și asupra celorlalți jucători gălățeni, prezenți la ședința în care a fost sancționat acesta și nu au luat abitudine pentru elucidarea pe loc a straniuului „caz Stănculescu”.

Dar, iată hotărârea Comisiei de disciplină:

ION IONICĂ (Oțelul Galați) SUSPENDAT 2 ANI — cu începere de la 6 iulie 1967, alți pentru abaterile de pe teren, cit și pentru atitudinea sa lașă din ședință, când a asistat cu seninătate la suspendarea colegului său pentru o vină care îi aparținea de fapt lui... Ion Ionică!

C. STĂNCULESCU (Oțelul Galați) — SUSPENDAT 6 ETAPE (sancțiune executată). Vechea hotărâre a fost anulată.

HULEA, FLORESCU, LOBAN, IACOB (jucători la Oțelul Galați) SUSPENȚAȚI CÎTE 4 ETAPE, sancțiuni ce vor fi executate în campionatul viitor.

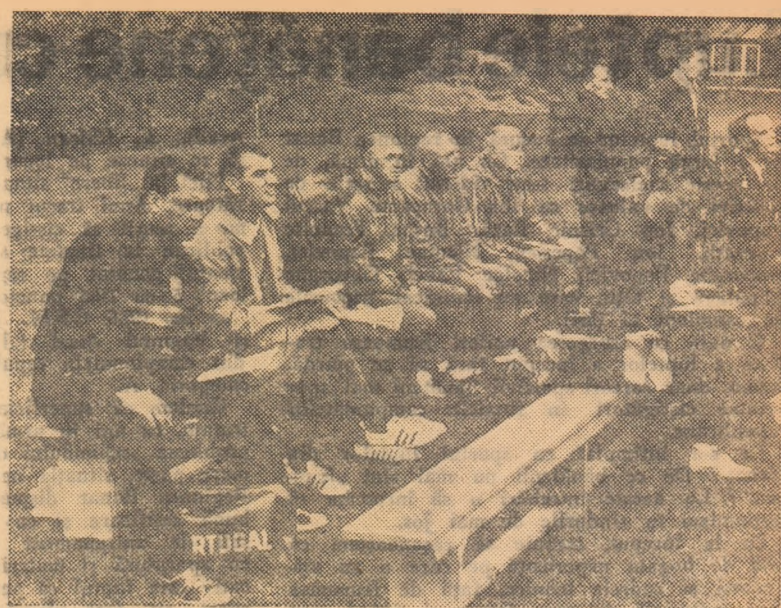
Secției de fotbal a clubului OȚELUL GALAȚI i se dă un **AVERTISMENT PUBLIC.**

S-au făcut, de asemenea, propuneri pentru sancționarea, de către forurile în drept, a antrenorului I. UNGUROIU.

De miercuri, pe două terenuri din complexul sportiv „23 August” din Capitală au început meciurile din cadrul finalelor campionatelor republicane ale școlilor profesionale. S-au întâlnit cu acest prilej 16 echipe, câștigătoarele finalelor pe ministere. Intrecerile celor peste 200 de tineri fotbaliști s-au caracterizat printr-o luptă sportivă pasionantă și unele dintre partide pot primi un calificativ bun. Dar iată cele 16 formații participante la faza finală a campionatelor republicane ale școlilor profesionale: Șc. prof. Ciurubud Aiud, Șc. prof. Tg. Mureș, Șc. prof. Hunedoara, Șc. prof. „Mihai Bravu” București, Șc. prof. Auto Ploiești, Șc. prof. UCECOM București, Șc. prof. „23 August” București, Șc. prof. Tg. Jiu, Șc. prof. a Ministe-

rului Energiei Electrice-Cimpina, Șc. prof. Teleajen, Șc. prof. Sibiu, Șc. prof. „N. Krețulescu” București, Șc. prof. de căi ferate București, Șc. prof. Galvani Tei București, Șc. prof. Construcții Pittești, Șc. prof. Baia Mare.

Cele 16 echipe au fost împărțite în 4 serii. După disputarea jocurilor, sistemul turneu (fiecare cu fiecare), ieri după-amiază au fost desemnați capii de serie, care de astăzi dimineață vor participa la turneul final pentru locurile I—IV. Întîlnirile se vor desfășura pe terenul 2 din parcul sportiv 23 August: sîmbătă, duminică și luni de la ora 8,30. Participantele la turneul final sînt următoarele: MIU Tg. Mureș (seria I), MICM „23 August” Buc. (seria a II-a), MCI „N. Krețulescu”, Buc. (seria a III-a) și MCF Buc. (seria a IV-a).

Antrenorii în bănci...

EUROPA NU STĂ PE LOC...

— Schimb de opinii organizat de U.E.F.A. —

Hotărît lucru, în materie de fotbal Europa nu stă pe loc! Cîștigînd detașat — la ultima ediție a „Cupei Jules Rimet” — duelul cu America de Sud, bătrînul nostru continent nu vrea să cedeze sub nici un chip supremația. Ca o nouă dovadă în acest sens iată recentul curs organizat la Zeist, în Olanda, de Uniunea Asociațiilor Europene de Fotbal pentru antrenori federați și manageri.

Scopul cursului? Schimb de opinii — prin referate, coreferate și demonstrații practice — asupra diferitelor sisteme de joc și a metodelor de antrenament care să contribuie la ridicarea nivelului fotbalului în toate țările europene.

Timp de o săptămînă s-au perindat la catedră și pe terenul de joc Allen Wade (Anglia), Helmuth Schön (R.F.G.), Roy Small (Scoția), Rajko Mitic (Iugoslavia) Janos Palfay (Ungaria), Georg Kessler (Olanda), Karoly Soos (R.D.G.) etc. În bănci: Domingo Balmanya (Spania), Josef Marko (Cehoslovacia), Mihai Tovarovski (U.R.S.S.),

Georges Boulogne și Henri Guérin (Franța), Nicolae Petrescu și Cornel Drăgușin (România) etc.

La puțin timp după înapoierea în țară am solicitat celor doi antrenori români următorul interviu:

— Ce probleme au stat în centrul atenției la acest al patrulea curs organizat de U.E.F.A.?

C. DRĂGUȘIN: Patru au fost „punctele mari” ale cursului de la Zeist: 1. pregătirea fizică, 2. antrenamentul tactic, 3. selecția și pregătirea echipei reprezentative, 4. propuneri și concluzii pentru cursurile viitoare. După cum vedeți, referitor la pregătirea tehnică nimeni nu mai e dispus să piardă... timpul. Toată lumea a ajuns la concluzia că acest capitol constituie o condiție... preliminară.

— V-am ruga să ne faceți o sinteză a problemelor discutate.

N. PETRESCU: În privința punctului 1 s-a căzut de acord că există posibilități de îmbunătățire a actualelor metode și mijloace de pregătire fizică. Dar numai printr-o abordare științifică — cu măsurători precise și dovezi de efectul concret al metodelor — se poate ajunge la scopul dorit. La acest capitol, teza noastră: „Elemente moderne de cibernetică” a fost acceptată de toată lumea ca fiind singura formă valabilă în viitor.

— În ce constă ea?

N. P.: Se bazează pe găsirea distanțelor optime, a vitezelor de parcurs, a numărului de repetații, intervale, pentru fiecare tip de jucător. Totul — în funcție de perioada de pregătire.

— La celelalte puncte?

C. D.: Deosebit de instructivă a fost lecția despre antrenamentul tactic, prezentată de Allen Wade. Pentru asimilarea mai sistematică a unor scheme, echipa joacă — la început — fără adversar: de pildă, atacul împotriva apărării, apoi se introduce câte o linie (compartment), ajungîndu-se, treptat, la antrenamentul tactic în condiții apropiate de joc și ca ritm și ca intensitate.

Interesant mi s-a părut și punctul de vedere al lui Karoly Soos în legătură cu **SELECȚIA ȘI PREGĂTIREA ECHIBEI NAȚIONALE.**

Astfel, în alcătuirea unei reprezentative, jucătorii — firește, de o reală valoare — vor fi aleși în funcție de ideea de joc preconizată pentru meciul respectiv. În ceea ce privește partea a doua a acțiunii — pregătirea — după Karoly Soos timpul ideal pentru prepararea unui meci „cheie”, de mare miză, este între 7 și 10 zile. În rest, pentru un joc oarecare sînt suficiente și trei zile.

— Am ajuns la ultimul punct: propuneri, concluzii...

N. P.: Pentru o mai mare eficiență a acestor cursuri, care se desfășoară din doi în doi ani, s-a propus să se alcătuiască o comisie tehnică. Sarcinile ei? Să pregătească viitorul curs, stabilind din timp tematica, lectorii. Materialele tehnice, care vor servi ca bază de discuții, vor fi tipărite din vreme și apoi difuzate federațiilor naționale. O propunere foarte interesantă și care a intrat în unanimitate a fost aceea a adaptării pregătirii (la toți factorii) la condițiile specifice: climă, școală de fotbal etc. În acest scop, la cursurile viitoare coreferenții vor reprezenta diferitele zone geografice ale Europei, diferitele școli.

— În concluzie...

C. D.: Metodele actuale de pregătire fizică pot fi îmbunătățite, apelîndu-se la mijloacele moderne; problemele antrenamentului tactic trebuie rezolvate pornindu-se de la ideea unui echilibru între atac și apărare; jucătorul trebuie să fie interesat total fotbalului.

★

Așadar, Europa nu stă pe loc! La Londra, anul trecut, continentul nostru a cîștigat un duel care îl obligă...

G. NICOLAESCU

Azi, vă prezentăm:

DINAMO BACĂU, ECHIPA TINEREȚII

1. Dinamo Bacău 26 15 6 5 43-18 36
Așadar, formația dinamovistă din Bacău s-a clasat la finele întrecerii din prima serie a categoriei B pe locul I și, cîștigînd duelurile cu Siderurgistul Galați și Chimia Suceava, a revenit în rîndul primelor 14 echipe din categoria A după o absență de 4 ani. Felicitărilor noastre adresate atît jucătorilor cit și celor doi antrenori, Constantin Teacă și Gheorghe Rădulescu, li s-au adăugat cele

ale publicului din Bacău care a făcut echipei o caldă manifestație de simpatie cu prilejul promovării în prima categorie a țării. Caracterizată ca fiind o echipă tină, viguroasă, alcătuită din jucători cărora le place fotbalul și care doresc să se afirme, formația băcăuană (adăugînd și condițiile superioare de pregătire create de conducerea secției) are toate șansele ca în întrecerea care va în-

cepe la toamnă să aibă o comportare dintre cele mai bune.

În fotografie — lotul echipei. De la stînga la dreapta, în picioare: Gh. Rădulescu (antrenor secund), Ghiță, Nagel, Zaharia, Cernat, Kiss, Nedelcu, Panait, Dușan, Vătafu, Naumcef, Bascacov, C. Teacă (fost antrenor principal); jos: Marinescu, Boros, Rednic, Băluță, Dembrovski, Rugiubei, Comănescu.

Foto: PAUL ROMOȘAN

LA ZI • LA ZI • LA ZI • LA ZI • LA ZI • LA ZI

MECI INTERNAȚIONAL LA GIURGIU

Mîine după-amiază, la Giurgiu, formația Dunărea va susține un meci amical de fotbal cu echipa bulgară de categoria B, Levski Tirnovo. Oaspeții au deplasat în orașul de pe Dunăre și formația lor de volei care va juca, în cursul dimineții de duminică, cu Cetatea Giurgiu.

TR. BARBALATA — coresp.

„CUPA DE VARĂ”

Pe terenul „Timpuri noi” din Capitală, sînt programate mîine două jocuri în cadrul „Cupei de vară”: Metalurgistul București — Dinamo Victoria (ora 16.15) și Rapid C.F. București — Flacăra roșie (ora 18).

DE LA F. R. FOTBAL

Se aduce la cunoștință școlilor de fotbal că în conformitate cu prevederile art. 1 din regulamentul privind

trezirea sportivilor de la o asociație sportivă (club) la alta, din 5 iulie 1967, perioada de transferare a jucătorilor de fotbal se fixează între 11—31 iulie 1967. Această perioadă este obligatorie și pentru transferările pe plan regional ce se efectuează prin comisiile regionale de fotbal. Cererile de transferare vor fi rezolvate în conformitate cu prevederile noului regulament publicat în ziarul „Sportul popular” nr. 5323 din 5 iulie 1967. Se atrage atenția că cererile de transferare neînsoțite de dezlegare se vor rezolva conform art. 8 din acest regulament.

MECIURI AMINATE

Partida S.U.T. Galați — campioana regiunii Bacău, din cadrul barajului de promovare în categoria C, care trebuia să se dispute pe data de 9 iulie a fost aminată pentru ziua de 16 iulie. De asemenea, meciul Victoria Bobocu cu învingătoarea dintre Minerul Motru și Politehnica Brașov, din cadrul aceleiași competiții, a fost aminat pentru 16 iulie deoarece nu s-au rezolvat contestațiile depuse.

Am aflat, vă informăm...

● Jucătorii C.S.M.S.-ului își vor începe pregătirea pentru sezonul viitor sub conducerea noului caplu de antrenori Ion Zaharia (fost la Siderurgistul Galați) — Marius Beraru. Alte noutăți: Vornicu, Iluș și Pop se numără printre proaspeții absolvenți ai facultăților ieșene. Ultimul nu va mai activa la C.S.M.S. deoarece a fost repartizat la Sînicolaul Mare și a plecat să-și ia postul în primire. Și încă o absență: Lupulescu își satisface serviciul militar.

● Din programul internațional de vară al echipei Steaua: la 6 august cu T.S.K.A. Cerveno Zname Sofia, la București; la 13 august cu selecționata Armatei R.P.D. Coreene (care se confundă cu echipa reprezentativă a acestei țări), tot la București.

● Și în proiectele echipei Dinamo București sînt prevăzute unele întîlniri internaționale. Le vom publica atunci cînd adversarii și datele vor fi cunoscute cu exactitate.

● La orizont — un viitor junior pentru echipa „UEFA”; fiul constanteanului Ologu, de la Farul. De săptămîna aceasta Ologu este tată.

● Mișcări în rîndul antrenorilor: din Pittești ni se transmite vestea că clubul Dinamo din localitate duce tratative cu antrenorul Eugen Mladin, pentru a beneficia în viitor de serviciile lui. Virgil Blujdea a părăsit Flacăra Moreni după 4 ani de activitate rodnică. Sperăm că îl vom întîlni la o echipă de categoria A.

● În cadrul festivităților prilejuate de aniversarea a 700 de ani de existență a orașului Mediaș, Steagul roșu a jucat cu Gaz metan. Rezultatul: 1—1.

● Casătorii: Portarul orădean Andrei Ios s-a însurat zilele trecute, iar astăzi, la Făgăraș, un nou ginere, Luțiu Năstănilă de la Steagul roșu. Ambilor — sincere felicitări și urări de fericire.

● Ce fac fotbaliștii din Arad? Cei de la

U.T.A. au vacanță pînă la 12 iulie, cei de la Vagonul trîieșe, în majoritatea lor, emoțiile examenelor la școala de maștri și la școala tehnică a uzinelor de vagoane. Cei de la C.F.R. sînt în vacanță pînă la 20 iulie și se află în stațiuni de odihnă și tratament. Feroviarilor vor pleca în august la Budapesta pentru un meci amical cu Szallitok. Stadionul C.F.R. a intrat în reparatii. Se reface gazoul, se dreg vestiarele. Numai să nu dureze pînă la primăvară!

● Campionatul republican al școlilor profesionale, care se desfășoară în aceste zile la București, este urmărit de numeroși antrenori, ca și de secretarul general adjunet al F.R.F., Ion Alexandrescu. Așa e bine!

(După corespondențele primite de la D. Diaconescu — Iași, C. Popa — Constanța, C. Gruia — Brașov, Șt. Iacob — Arad).

Luptele bănățene cu „umerii pe saltea“!

Pe urmele

materialelor publicate

I.P.M. SPORT REGHIN VREA SĂ EVITE K.O.-UL!

Cu câțiva timp în urmă, ziarul nostru semnala — la rubrica „Alb și negru“ — calitatea necorespunzătoare a mănușilor de box confecționate la I.P.M. Sport Reghin. Așa cum se arăta în materialul cu pricina, intitulat „O poveste cu mănuși“, o gală desfășurată la Buzău era cît p-aci să se întreprună pentru că mănușile (de proveniență din Reghin) n-au rezistat... schimburilor de lovituri.

Din răspunsul primit de la I.P.M. Sport Reghin reiese că întreprinderea a primit cu toată seriozitatea critica noastră și a luat măsuri concrete pentru îmbunătățirea substanțială a acestui material sportiv: „Pentru a stabili cauzele defecțiunilor semnlate, conducerea întreprinderii a verificat rezistența pielii mănușilor precum și a aței de mătase care se folosește la cusut. Totodată, au fost reinstruiți controlorii de calitate pentru exercitarea unei verificări mai riguroase la toate articolele pe care le producem“. În încheierea răspunsului, I.P.M. Sport Reghin ne roagă să invităm pe toți cei care folosesc produsele cu firma respectivă să sesizeze întreprinderea orice defect de fabricație sau să dea sugestii privind îmbunătățirea articolelor.

Am dat curs rugămintii tovarășilor de la Reghin, cărora le-am dori de acum înainte să aibă parte de cît mai puține reclamații (acest lucru depinde numai de ei) și de cît mai multe felicitări.

BENEVOL, DAR... OBLIGATORIU

La meciurile pe care le susține echipa de fotbal Victoria Bordeni, din campionatul raionalului Cimpina, se obișnuiește ca spectatorilor să li se vîndă în loc de bilete tip UCFS, bilete tip... restaurant, adică file din obișnuitele boniere. Acest procedeu nepermis a fost relatat în ziarul nostru, prin articolul „Ca la restaurant“. La critică ne-a răspuns organul raional UCFS care, chiar de la început, recunoaște adevărul celor cuprinse în nota din ziar. Curios însă că președintele Consiliului raional UCFS Cimpina, care are și el obligația să vegheze la respectarea de către consiliile asociațiilor sportive a normelor financiare, caută să ne convingă că cei din Bordeni n-au cum să procedeze altfel. Iată și câteva „argumente“: „Taxă de intrare nu se poate percepe pe bază de bilete tip UCFS, deoarece terenul de fotbal din Bordeni nu este împrejmuit“ sau „Aceste încasări nu reprezintă o taxă de intrare la meciuri de fotbal, ci constituie o contribuție benevolă“. Argumentele de mai sus ni se par puerile. Dacă terenul neîmprejmuit nu împiedică pe organizatori să-și valorifice propriile lor bilete (la care controlul este foarte relativ), de ce i-ar împiedica atunci să vîndă bilete oficiale? Cum s-ar zice: benevol dar... obligatoriu. Este cazul ca tovarășii din Consiliul raional UCFS Cimpina să nu mai admită asemenea inițiative locale care contravin legilor în vigoare. În consecință așteptăm ca — benevol sau... obligatoriu — să se ia măsuri care să turme aceste practici!

R. M.

Sportul luptelor se bucură în regiunea Banat de o largă popularitate. Cu ani în urmă, de pe aceste meleaguri s-au ridicat o serie de sportivi de valoare ca Ion Corneanu, Vascul Popovici, Ion Crisnic, Lazăr Bujor, Francisc Horvath, Ion Popescu, Nicolae Popovici, Gheorghe Popovici, Nicolae Pavel, Gheorghe Tăpălagă și alții, care au îmbrăcat tricourile de campioni ai țării.

O dată cu scurgerea anilor, frumoasa tradiție a luptelor a început însă să se piardă. Acum, doar rareori sportivii bănățeni mai apar printre cîștigătorii în finalele campionatelor republicane.

Ce s-a întîmplat cu sportul luptelor din Banat? De ce bănățenii nu mai sînt „fruncea“? La aceste întrebări o să încercăm să răspundem în rîndurile de mai jos.

De la început, trebuie să recunoaștem că față de bogata experiență pe care o au antrenorii și cadrele tehnice, față de frumoasa bază materială de care dispun și ținînd cont și de marea număr de elemente tinere existente în regiune, rezultatele obținute anul trecut de luptătorii bănățeni nu sînt la nivelul cerințelor. În cele 9 secții afiliate sînt cuprinși 487 de sportivi legitimați (dintre care doar 169 au îndeplinit normele de clasificare), de a căror pregătire se ocupă 16 antrenori (11 fiind încadrați cu cîte o jumătate de normă).

Analiza muncii antrenorilor se face pe baza aprecierii rezultatelor din campionatele republicane individuale și pe echipe și a altor performanțe obținute de elevii lor. Care a fost „producția“ antrenorilor de lupte bănățeni în anul trecut?

● La finalele campionatelor republicane de lupte greco-romane — seniori — din 1966, regiunea Banat s-a clasat pe locul 7 cu 2 puncte, avînd un singur reprezentant în primii 6 clasai: C. Bordeianu — C.F.R. Timișoara (locul 5 la cat. +97 kg).

La ediția din acest an, Banatul s-a situat pe locul 5 cu 5,5 puncte în clasamentul pe regiuni, doar C. Nistor (C.F.R. Timișoara), P. Popescu (C.S.M. Reșița), L. Boaru (Vagonul

Arad), A. Chiran (A.S.M.T. Lugoj) reușind să se situeze pe locurile 4—6.

Nici la „libere“ situația nu este mai îmbucurătoare. Anul trecut nici un sportiv bănățean nu a reușit să cîștige titlul de campion republican la finalele seniorilor, iar în clasamentul general pe regiuni Banatul a ocupat locul 5 cu 10,5 puncte.

● În 1966 C.S.M. Reșița („greco-romane“) și Vagonul Arad („libere“), au retrogradat din campionatele republicane pe echipe — categoria A.

Credem că superficialitatea cu care a fost tratată, cu ani în urmă, de către unele secții, problema „schimbului de mîine“ a generat, în mare parte, situația nesatisfăcătoare de astăzi. Regiunea Banat dispune de antrenori cu o bună calificare și cu o vastă experiență, de sală de antrenament corespunzătoare, utilate cu aparatură și materialele necesare. Semnificativ este faptul că pentru dezvoltarea acestui sport au fost alocate importante fonduri: 448.300 lei în 1966 și 516.000 lei în 1967!

Numărul sportivilor din secții este destul de redus și, în unele cazuri, sînt folosite încă elemente fără perspective în echipele de seniori, numai pentru a menține echipa în categoria respectivă. (Exemplu: Keffer, Szekely, Volosciuc — Vagonul Arad, Gingă — A.S.M.T. Lugoj, Cenda, Grozavu, Ionescu — C.S.M. Reșița).

Datorită faptului că a fost neglijată complet depistarea și pregătirea juniorilor — a „schimbului de mîine“ — s-a format un gol care a fost din plin resimțit, o dată cu „îmbătrînirea“ garniturilor de bază. În prezent există un serios decalaj între seniorii și juniorii din secții, tinerii luptători nefiind încă apți să ia locul titularilor la unele categorii de greutate.

Se impune ca antrenorii să se ocupe cu mai mult simț de răspundere de depistarea elementelor valoroase, de pregătirea lor pe categorii de vîrstă (14—16 ani și 17—18 ani) pentru a putea reîmprospăta continuu loturile existente.

Inițiativa Consiliului regional UCFS Banat

GHEORGHE CIORANU

TENIS DE MASĂ Unde ne sînt juniorii?

Concursul internațional de tenis de masă pentru juniori a permis celor prezenți, dar mai cu seamă antrenorilor reprezentativelor celor cinci țări (Cehoslovacia, Ungaria, R.D. Germană, Bulgaria și România), să tragă unele concluzii privind gradul de pregătire a tinerilor participanți, cu o lună înaintea „Criteriului european de juniori“ de la Vejle (Danemarca), șansele ce se întrezăresc la această competiție. Dacă oaspeții au motive suficiente să fie mulțumiți după „verificarea“ de la Cluj, nu același lucru se poate spune — din păcate — despre sportivii noștri, Singură, Carmen Crișan a reușit să iasă victorioasă la simplu fete, în rest, rezultate mediocre. Ceea ce ne-a făcut să ne gîndim cu melancolie la anii 1958 și 1959, cînd jucătorii români au cîștigat șapte și, respectiv, șase titluri la edițiile „Criteriului european de juniori“ de la Falkenberg (Suedia) și Constanta. Și, să nu uităm că la Cluj nu au luat parte juniorii din Suedia, U.R.S.S., Iugoslavia, Anglia, R.F. a Germaniei — țări unde tenisul de masă a atins o valoare binecunoscută.

Nici prin prisma vîrstei medii a echipelor țărilor participante rezultatele nu ne sînt favorabile. Tabloul alăturat este edificator (cifrele din paranteze indică locul ocupat în turneele pe echipe).

Tara	Băieți	Fete
Cehoslovacia	15 ani și 7 luni (II)	15 ani (I)
Ungaria	17,7 (I)	15 (III)
R.D. Germană	16,7 (III)	15 (IV)
Bulgaria	17,7 (IV)	17 (V)
România A	16,5 (V)	16,3 (II)
România B	15 (VI)	15,7 (VI)

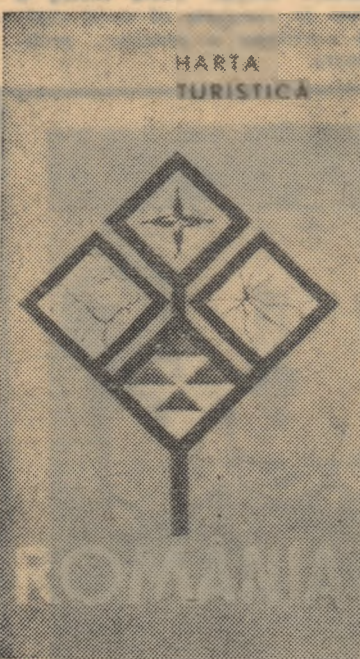
Este adevărat că printre concurenții de la Cluj am observat și cîțiva tineri cu reale posibilități. Astfel, pe lângă Carmen Crișan (antrenor N. Angelescu), ne-a plăcut evoluția lui Doboși și Bozga (antrenor emerit F. Paneth), Macovei (antrenor G. Simionescu), Gavriș (antrenor N. Dornic), Bobocică (antrenor V. Bălan), Gheorghe (antrenor A. Ardeleanu) și încă vreo doi-trei tineri. Dar cine ar putea oare să ne garanteze — de pe acum — că niște copii de 12—14 chiar 15 ani vor ajunge adevărate valori ale acestui sport. Deci, această perspectivă îndepărtată nu este suficientă pentru a ne liniști privind viitorul tenisului nostru de masă. Pentru moment, am văzut doar cîțiva copii draguți, ce e drept, foarte zvăpăiați — specifici vîrstei — și talentați. Atît. Ne lipsesc juniorii autentici. Cu excepția lui Crișan și Doboși, evoluțiile celorlalți nu au fost de loc convingătoare. Și pentru că am amintit de Șerban Doboși, doresc să menționez un fapt semnificativ. Anul trecut, tînărul clujean nu se făcuse remarcat mai cu nimic, în timp ce în 1967 el a ajuns cel mai bun junior român. Motivul? Munca antrenorului emerit F. Paneth. Se pune întrebarea: de ce antrenorul F. Paneth a reușit să prețuească încă un tînăr cu perspectivă, iar majoritatea celorlalți 30 de antrenori din Capitală și provincie sînt în criză de „producție“?

Fără îndoială, tenisul de masă nu se bucură încă de sprijinul cuvenit în toate cluburile și asociațiile sportive, la multe consilii UCFS regionale și orașenești ca și la unele organe ale Ministerului Educației. Aceasta, în ciuda faptului că aproape nu există un cămin sau un club cultural, ce să nu mai vorbim de o sală de sport, unde să nu se găsească și cel puțin o masă de tenis. Ce folos însă dacă cele mai multe dintre acestea zac prăfuite sau utilizate numai pentru divertisment. Dar, acest sport resimte o acută lipsă de jucători tineri și valoroși — juniori, seniori — și din cauza marilor neajunsuri din activitatea antrenorilor. Oare este chiar atît de greu ca la 2—3 ani, fiecare dintre antrenorii ce se ocupă de copii să ridice măcar un singur junior de valoare medie care să poată, eventual, să ajungă apoi la un nivel internațional acceptabil. Este o cerință minimă. Lipsa de responsabilitate a unor dintre antrenori ca și o serie de carențe organizatorice în activitatea organelor de resort au mai fost semnlate fără ecou însă, la forum de specialitate. Să sperăm totuși că ușile nu vor rămîne zăvorâte la infinit.

După părerea noastră, la „Criteriul european de juniori“ de la Vejle nu ar trebui să fie trimisi decît Carmen Crișan, Doboși, Macovei și Simandan. Atît și nimic mai mult. Orice deplasare a altui sportiv înseamnă — la ora actuală — o cheltuială inutilă.

C. COMARNISCH

Editura UCFS: HARTA TURISTICĂ A ROMÂNIEI

Zilele acestea va apare în librării HARTA TURISTICĂ A ROMÂNIEI, care oferă miilor de iubitori de drumeție din țara noastră, precum și numeroșilor turiști din străinătate, elemente

deosebit de utile pentru vizitarea frumuseșilor patriei noastre.

„Harta“ cuprinde, printre altele:

- Relieful României;
- Zonele turistice mai importante;
- Monumente ale naturii, de artă și istorice;
- Punctele de vinătoare și de pescuit;
- Căile de comunicații rutiere;
- Traseele rutiere continentale care trec pe teritoriul României;
- Căile ferate;
- Legături aeriene interne și internaționale;
- Căi fluviale și maritime;
- Stațiuni balneare și climatice;
- Stațiile de benzină și atelierele de întreținere auto;
- Plan-scheme ale principalelor orașe din România.

Prețul: 11 lei.
Rețineți din timp această lucrare utilă!

„Sportul — o componentă majoră a vieții contemporane“

(Urmare din pag. 1)

gandă a Consiliului General al UCFS. Planul întocmit are în vedere și unele acțiuni de perspectivă. Trebuie, de asemenea, să arăt că nu numai Universitatea populară din București organizează asemenea manifestări, ci și cele din țară. Planul nostru prevede lunar 3—4 întîlniri (conferințe urmate de simpoioane, mese rotunde etc.), pe teme dintre cele mai importante: „Omul societății moderne și sportul“, care a inaugurat de altfel ciclul de expuneri, cursantii manifestînd un interes deosebit pentru prelegerea ținută de tov. Emil Ghibu, vicepreședinte al UCFS, „Începuturi și tradiții în sportul românesc“, „Jocuri Olimpice“ etc. Conferințele sînt ținute de personalități de seamă, cu înaltă calificare. La simpoioane

participă sportivi de renume ai țării noastre. O serie de manifestări le organizăm — în perioada de vară — și în principalele stațiuni balneo-climatice, după un plan bine stabilit. De curînd, asemenea manifestări au avut loc pe Valea Oltului, cu participarea sportivilor Ion Voinescu și Gheorghe Fiat — întîlniri care s-au bucurat de un deosebit succes. După cîte știu, Universitatea populară din Cluj organizează în anul 1967—1968 un curs de educație fizică și sport.

— Proiecte?

— Multe! Intenționăm ca în anii 1968—1969 să introducem și noi un curs de educație fizică și sport. Pînă atunci, vom urmări popularizarea succeselor noastre pe tarim sportiv,

atragerea la Universitatea populară a sportivilor care fac parte din loturile reprezentative. Pentru ei dorim să organizăm cursuri de geografie, istorie, etnografie etc.; despre viitoarea gazdă a J.O. — Mexic — cursuri de limbi străine, expuneri cu caracter de informare etc. Vom dezvolta, de asemenea, manifestările actuale pentru că, dați-mi voie să închei cu ceea ce am început, sportul este și trebuie să fie o componentă majoră a vieții contemporane și, de aceea, sîntem convinși că manifestările organizate de noi vor cunoaște un tot mai mare succes.

MAGAZIN sportiv

Acum citiva timp, formațiile artistice de amatori ale Fabricii de Rulmenți din Birlad — orchestra de muzică ușoară, cea de muzică și mandoline, precum și orchestra de muzică populară — au prezentat la teatrul „Victor Ion Popa” din Birlad spectacolul „Excursie pe... note”. Spectacolul s-a bucurat de un mare succes, în special compertajul făcând deliciul publicului.

Citind aceste rânduri, mulți cititori se gândesc, probabil, să ne... întrecupă, amintindu-ne că pagina de față se intitulează „Magazin sportiv” și nu „Magazin... artistic”. Este adevărat. Dar știți cine a scris textul acestui spectacol? Apreciatul arbitru de fotbal Nicolae Răinea, șeful secției „Turnatoria” a Fabricii de Rulmenți din Birlad. Contribuția lui la succesul acestei manifestări artistice nu s-a oprit însă aici. Nicolae Răinea a fost, totodată, prezentatorul spectacolului și unul dintre... cîntăreții cei mai aplaudați.

ȘTIATI CĂ...

...prima ediție a Turului Franței s-a desfășurat în anul 1903? Traseul (fără etape de munte) a măsurat 2428 de kilometri, împărțiți pe 6 etape. Media orară: 25 283 kilometri!

...scriitorul Ionel Teodorescu a fost un pasionat al boxului? O lungă perioadă, autorul „Medelenilor” a îndeplinit și funcția de... arbitru de box, împunându-se ca atare cu prilejul campionatelor naționale desfășurate între 13 și 21 decembrie 1936 la Galați.

...la turneul de tenis de la Wimbledon a concurat și un jucător în etate de

43 de ani? Este vorba de americanul Vic Seixas, învingător în această competiție în 1953.

...în cadrul unui concurs internațional desfășurat la Tampere, cinci din cele șase încercări ale sulițasului finlandez Jorma Kinnunen au trecut de 80 de metri? O singură dată Kinnunen n-a ajuns la 80 de metri, aruncarea sa măsurând 79,96 m!

...E.B.U. continuă să-l recunoască pe Cassius Clay drept campion mondial de box la toate categoriile? „El este de departe cel mai bun boxer din lume” — a declarat purtătorul de cuvânt al Uniunii boxului european.

...egalând recordul mondial pe 100 metri, sprinterul cubanez Enrique Figueroa a stabilit totodată un nou record? El a realizat această performanță extraordinară la 29 de ani, vîrstă la care, în general, alergătorii de viteză își deapănă amintirile.

...egaltnd recordul mondial pe 100 metri, sprinterul cubanez Enrique Figueroa a stabilit totodată un nou record? El a realizat această performanță extraordinară la 29 de ani, vîrstă la care, în general, alergătorii de viteză își deapănă amintirile.

...egaltnd recordul mondial pe 100 metri, sprinterul cubanez Enrique Figueroa a stabilit totodată un nou record? El a realizat această performanță extraordinară la 29 de ani, vîrstă la care, în general, alergătorii de viteză își deapănă amintirile.

...egaltnd recordul mondial pe 100 metri, sprinterul cubanez Enrique Figueroa a stabilit totodată un nou record? El a realizat această performanță extraordinară la 29 de ani, vîrstă la care, în general, alergătorii de viteză își deapănă amintirile.

Epigrama pe terenurile de sport

Lucrările de amenajare a bazei sportive de pe fostul hipodrom din Tg. Mureș au stagnat de mult.

La hipodrom, și pe potop Merg cal-n trap sau în Merg cal-n trap sau în galop. Numai lucrările pe el Nu vor să meargă-n nici un fel.

Tribuna stadionului „Carpați” din Sinaia are scindurile rupte de tot.

Sinaia, ca stațiune-alpină, Rămîne „perla carpădină”. Tribuna-n pragul dărmării, În schimb, e perla nepăsării.

Fostul teren sportiv piteștean din parcul „Arges” a fost lăsat în părăsire.

Stadionul mîtitel Nu ar fi ajuns așa Dacă răsădeau pe el Niște flori „Nu mă uita”.

V. D. POPA

Pe concret

La cabana Cozia nu există nimic de mîncare.

De-ntrîbi, fire mincăcioasă, — Pot să iau aici o masă? Ceilalți toți te vor calma: — Nu, că-i prinsă de podea!

Echipa de handbal „Mătasea roșie” din Cîsnădie a folosit la meci pe jucătorul P. Horst, suspendat, pe carnetul altuia.

E-o dovadă, susțin unii Ce la meci au asistat, Că în urma sancțiunii Jucătorul s-a... schimbat.

GH. ZANEA

Un dar de neprețuit

Marti dimineață am fost martorii unei scene emoționante. La maternitatea „Dr. Cantacuzino”, maestrul sportului Gabriel Moiceanu primea un dar neprețuit: pe micuța Gabriela-Emiliana, în vîrstă de 8 zile... Amîndoi (mama și tata) priveau cu emoție „puțul de om”. Tatăl s-a dovedit un bun cunoscător în felul cum trebuie înțeles și... dăducit un copil. Nici nu-i de mirare, Gabriela este a treia... mostenitoare. Așadar, Gabriel a avut timp să învețe „meseria de tată” în avîi cînd Corina (9 ani) și Cătălin (4 ani) îi dădeau de... lucru. Martor la această scenă era și dr. Nicolae Văgii, cel care și-a îndeplinit cu multă măiestrie atribuțiile medicale. Ați recunoscut cumva numele? Nici nu era greu. Dr. Nicolae Văgii este fostul rugbist de la Știința București...

„Am asigurat „schimbul de stafetă” în ciclism — ne spunea ferivitul tată. Cătălin Moiceanu va face în acest sport și ceea ce n-am reușit eu. Mai greu este cu fetele. Lui Corina îi place patinajul. Să vedem spre ce va inclina Gabriela...”. Oricum, familia sportivilor Moiceanu s-a mărit simțitor. Și mai este încă timp!...

H. N.

Poșta magazin

ȘTEFAN CALESCU, BUCUREȘTI. „Dialogul” pe care ni l-ați trimis, cum singur măturisii, l-ați scris „din fugă”. Vă sfătuim să ne trimiteți altul, după ce v-ați tras răsuflarea!

ARPAD VARDAI, COMUNA PRIBILEȘTI. — Ați pierdut: Bobby Charlton are 29 de ani. Este adevărat, însă, că pare mai mare — din cauza pieșuvei care îi dă tircoale.

CONSTANTIN RUJDIU, PLOIEȘTI. — Ați adunat notele obținute de jucătorii din categoria A în campionatul 1966-1967, și ați ajuns la următoarele medii: 1. Mihai Ionescu 7,88, 2. Nunweiler III 7,78, 3. Dăescu 7,72, 4. Năstăsău 7,58, 5. Ianca 7,56, 6. Barbu 7,42, 7. Gornea 7,40, 8. Mîndru 7,38, 9. Kozzka 7,30, 10. Lupulescu 7,28 etc. etc. Ce păcat că în meciul cu Elveția n-a... promovat nici unul!

ȘTEFAN ZAHARIA, BUCUREȘTI. — 1) Rocky Marciano, fost campion mondial de box la toate categoriile, între anii 1952-1954, s-a retras din ring fără să fi cunoscut înfrîngerca. 2) Înainte să înceapă... era iolandei Ba-

laș, recordul nostru feminin la săritura în înălțime era deținut de orădeanca Irma Kiss, cu performanța de... 1,48 m. 3) Dumitru Dumitriu — Dumitriu III — care joacă la A.S.A. Tîrgu Mureș, a debutat ca fotbalist la Rapid, în echipa de pitici.

DICA IONESCU, BUCUREȘTI. Un „film” pentru Dinamo Bacău: „Reîntoarcere din adîncuri”.

PAUL LEBOVICI, DOBROU. — 1) Sînteti un mare susținător al echipei Steaua și doriți să scoateți în relief faptul că astăzi anul acesta, cit și anul trecut, formația dv. a cucerit „Cupa României”, înscrind 14 goluri și nepri-mind nici unul! Aveți o evidență tot atât de bună și a insucceselor fotbalis-tilor de la Steaua?... 2) Ludovic Sătmăreanu are 23 de ani. Înălțimea: 1,85 m. Greutatea: 83 kilogra-me.

T. POPOVICI, SIBIU. Regret, dar nu vă pot ajuta în rezolvarea controversel pe care o aveți cu un coleg de birou în legătură cu rezultatul meciului jucat în 1939, în...

deschiderea întîlnirii de fotbal România — Anglia. În viitor, dacă fînții neapărat să vă contraziceți, alegeți un subiect mai ușor de verificat!

L. MARINESCU, ORAVITĂ. — Poșta ne-a adus cu întîzieri felicitările adresate echipei Rapid pentru cucerirea campionatului. După isprava de la Bacău, este cazul să vi le restituim, nu e așa?

MARIN POPA, BUCUREȘTI. — Eusebio s-a născut la 26 ianuarie 1942, în Mozambic. El are 1,74 m, la o greutate de 71 kilograme.

I. DOBOȘAN, REȘITA. — Nu sînteti crezut? Să vă vin în ajutor. În 1931 — înainte deci de a se introduce actualul sistem competițional — Reșița, prin echipa U.D.R., a cucerit campionatul țării la fotbal. Din echipa real-teană făcea parte și Silviu Ploieșteanu. În 1934, fotba-liștii din Reșița aveau să înscrie în palmaresul lor o altă performanță de răsunet: cucerirea „Cupei României”. În finală: 2-0 cu Dinamo București, prin golurile înscrise de Szelles.

AUREL NAUMESCU, PLOIEȘTI. — Dintre jucătorii de acum 3-4 decenii, cele mai multe selecționări în reprezentativa de fotbal a țării le-au avut: Bodola (48), Albu (42), Dobai (41), N. Covaci (35), Bürger (33), E. Vogl și Silviu Bindea (cite 28).

NĂSTASE DAMIAN, GALAȚI. — Iată cum au fost marcate cele 3 goluri în finala campionatului mondial de fotbal din 1934. Min. 5: 1-0 pentru Un-

ria, Min. 8: 2-0. Min. 10: 2-1. Min. 18: 2-2. Min. 84: 3-2 și victoria R. F. a Germaniei.

ION POSTAȘU ilustrații: N. CLAUDIU

Ciți fotbaliști sint în Europa?

Potrivit unui raport publicat de U.E.F.A., în Europa sint 10 968 740 de fotbaliști legitimați. 3 800 000 de jucători sint în U.R.S.S. Urmează R. F. a Germaniei (2 300 000), Anglia (750 000), Olanda (578 000!), Franța (517 000), Belgia și Cehoslovacia (330 000), Polonia (285 000), Iugo-

slavia (227 000), Italia (205 000). Raportînd aceste date la numărul populației, în frunte se află Norvegia și Olanda, cu un fotbalist legitimat la 21 de oameni. O altă cifră din acest raport: 180 000 de „cavalieri ai fluturului”, cei mai mulți (30 193) în R.F. a Germaniei.

O fotografie pe care Lazăr Sfera o păstrează cu multă plăcere: momentul în care căpitanul echipei noastre naționale (cel din dreapta) schimbă buchețele de flori și fanioanele cu căpitanul echipei Ungariei, dr. Sarosi. Aceasta se întîmplă în 1939 pe stadionul A.N.E.F. (Republucii de azi).

Albumele lui Lazăr Sfera

Cînd fotbalul nostru de azi merge cum merge, nîme ca cele ale lui Dobai, Barakti, Sfera, Albu, Mîrcea David sau Bodola capătă, parcă, dimensiuni noi, au o mai mare strălucire. Oamenii cu timpurile încărînjite, cei ce cunosc fotbalul de „ieri” și de „azi”, nici în raptul capului nu vor să renunțe la formula devenită de acum clasică: ce fotbal avem!

Oare așa să fie? Cu această întrebare pe buze, l-am căutat pe unul din „eroii” fotbalului de atunci, pe Lazăr Sfera, jucătorul și căpitanul echipei națio-

nale din perioada anilor 1931-1941. Și, într-o seară, pe terasa casei din str. Lîmbutului nr. 17 din București, am depănat amintirile marilor partide de atunci — întîrne și întîrcire. Oamenii cu timpurile încărînjite, cei ce cunosc fotbalul de „ieri” și de „azi”, nici în raptul capului nu vor să renunțe la formula devenită de acum clasică: ce fotbal avem!

Oare așa să fie? Cu această întrebare pe buze, l-am căutat pe unul din „eroii” fotbalului de atunci, pe Lazăr Sfera, jucătorul și căpitanul echipei națio-

ca a jucătorilor de azi. Jucăm pe pietriș și zgură, nu aveam gazonul, ca un puf, de acum. Și acum am un semn la buză, în urma unei căzături pe „Venus”. Iubeam însă mult fotbalul, și „micile gîrliturile” nu le băgam în seamă. Nu neg talentele fotbalului din zilele noastre, dar din punct de vedere al dăruirii și pasiunii cred că pe un grafic imaginat media de atunci este incomparabilă cu cea de azi. Și, în plus, lumea duce acum dorul golului, ca să mai luăm un exemplu, pe cînd atunci sîturile de la 25 de metri ale lui Sepi, Bodola, Barakti sau Dobai nu... țertau. Erau întîlnit mai frumose decât un dribling făcut la mijlocul terenului.

...Am trecut aproape 25 de ani de cînd Lazăr Sfera s-a pus ghețele în cui și totuși vorbește cu atîta pasiune, are în memorie încă vij meciurile pe care le-a susținut. Își amintește cu precizie primii pași pe maidanul mahafatim din Timișoara de unde s-au ridicat Vogl, Deheleanu, Wetzer. Cotormanii, apoi la pitici și juniori C.F.R.-ului, debutul în prima echipă a Politehnicii Timișoara (la 16 ani!), meciurile de la Universitatea Cluj, pe cînd era student la Academia Comercială. S-a oprit un moment, vînd parecă să ne facă atenție că începe o nouă etapă, după care, pe o foaie de caiet, însemnă anul 1934. Este anul cînd a venit la Venus echipa cu care a îmbrăcat de atîtea ori tricoul de campion Activitatea fotbalistică a lui Lazăr Sfera din perioada 1934-1941 se con-fundă pe pian internațional cu cea a echipei naționale. Întoarcem filele albumelor și cu ajutorul

unor fotografii de acum 25-30 de ani revedem meciurile cu Anglia, cu Iugoslavia, cu Bulgaria, cu Ungaria (în 1939: 1-1, la București), întîlnirile cu campioana lumii — Italia, cu Germania. Printre adversarii lui Sfera — nume sonore în fotbalul mondial: Font, Meazza, Piola, Olivieri (Italia), dr. Sarosi (Ungaria), Helmuth Schon, antrenorul de azi care a dus echipa R.F. a Germaniei în finala ultimului campionat mondial.

Cînd am adus vorba de meciurile din campionatul nostru gîndurile s-au îndreptat din nou spre marile derbiuri Venus-Rapid, spre finala „Cupei României” din 1940, al cărei cîștigător n-a putut fi desemnat decît după patru jocuri (trei cu prelungiri), adică după 450 de minute de luptă sportivă de neuitat.

Am stat în acea seară cîteva ceasuri în fața albumelor și colecțiilor de ziare depănînd cu Lazăr Sfera amintiri dragi. Am spiruit doar cîteva dintre ele. Cînd m-am hotărît să le pun pe hîrnie gîndurile lui zburau spre tinerii fotbaliști de azi. Ciți dintre acești jucători își pregătesc cu atîta migală albumele pe care să le arate copiilor sau nepoților lor? Ciți dintre ei (mai ales cei din perioada aceasta) se vor lăuda cu rezultate ca cele obținute de echipa națională al cărei căpitan a fost Lazăr Sfera? Iată de ce înclinăm să le dăm dreptate celor ce spun: ce fotbal aveam!

Cînd aceste rînduri, poate că actualii jucători vor găsi un imbold în exemplul lui Lazăr Sfera și al colegilor lui de generație.

CONSTANTIN ALEXE

ACTUALITATEA INTERNATIONALA

La lupte greco-romane
Selecionata regiunii
Dobrogea — C.S. Hedi
(Suedia) 3½—4½

CONSTANTA, 7 (prin telefon). Baza sportivă Olimpia, recent amenajată cu tribune și instalații de noaptea, a găzduit întâlnirea internațională de lupte greco-romane dintre selecționata regiunii Dobrogea și formația suedeză C.S. Hedi. Ca și în partida disputată la Tulcea, oaspeții au lăsat o frumoasă impresie, reușind să-și aducă victoria cu scorul de 4½—3½. S-au remarcat C. Turturea, N. Martinescu (Dobrogea), T. Vajstedt și P. Svensson (Hedi). Iată rezultatele tehnice înregistrate: CAT. 52 KG: U. Peterson b. tuș pe C. Dic; CAT. 57 KG: C. Turturea b.p. T. Vajstedt; CAT. 63 KG: P. Lindberg b.p. V. Stan; CAT. 70 KG: K. Norberg b.p. D. Petcu; CAT. 78 KG: D. Bacalu b.p. S. Sandfridson; CAT. 87 KG: O. Tache egal cu L. Lindberg; CAT. 97 KG: T. Boscenco egal cu B. Bersten; CAT. + 97 KG: N. Martinescu egal cu P. Svensson.
MIRCEA ȘEULEANU-coresp.

Iată-o pe atleta noastră Virginia Bonci, în concursul de la Kulna Hora (Cehoslovacia), trecând ștacheta ridicată la 1,69 m
Foto: C.T.K.

Au început campionatele europene de lupte libere

ISTANBUL, 7 (prin telefon). Vineri după amiază a început în localitate cea de-a 23-a ediție a campionatelor europene de lupte libere. 90 de sportivi din 15 țări se vor întrece timp de 3 zile, pentru cucerirea celor 8 titluri de campioni ai continentului.

După interesul care există aici pentru această importantă confruntare internațională și ținând seama de valoarea sportivilor participanți, actuala ediție a C.E. este apreciată de specialiști ca una dintre cele mai puternice din istoria întrecerii. De notat că o serie de țări ca Turcia, Bulgaria, U.R.S.S., Ungaria, R. F. a Germaniei, Polonia și Italia participă cu echipe complete. Pe listele de înscrieri figurează un mare număr de concurenți: cite 12 (cat. 52, 57, 70 kg) și cite 13 (cat. 63, 78 și 87

kg). Printre favoriți se numără Atalay, Ayk (Turcia), Gurevici (U.R.S.S.) — campioni mondiali, Gardjev (Bulgaria) — campion olimpic la Tokio, Beriasvici (U.R.S.S.) medalie de bronz la C.M. de la Manchester, Gungör (Turcia) medalie de argint la J.O. de la Tokio etc.

Iată câteva din rezultatele înregistrate de sportivii noștri în primul tur: cat. 52 kg: GH. TĂPĂLAGĂ pierde la puncte la GRASSI (Italia); cat. 57 kg: N. CRISTEA b. tuș min. 5 pe RODUMER (Elveția); cat. 63 kg: P. COMAN b.p. (la 7 p. diferență) pe SALIOVSKI (Iugoslavia). În meciurile următoare Tăpălagă îl va înfrânge pe Esenceli (Turcia), Cristea pe Pekka (Finlanda) și Coman pe Rusneak (Ungaria).

GH. IACOBINI

John Newcombe (Australia) invingător la Wimbledon

În prima finală a turneului internațional de tenis de la Wimbledon (Anglia), australianul John Newcombe a obținut o victorie categorică, la scorul de 6-3, 6-1, 6-1, în fața tenismanului vest-german Wilhelm Bungert. Meciul a durat 72 minute și a fost echilibrat numai în jumătatea primului set, după care Newcombe s-a distanțat neașteptat de ușor.

Au fost desemnate perechile finaliste, în probele de dublu. La feminin: Maria Bueno, Nancy Richey — Lesley Turner, Judy Teggart 4-6, 6-4, 6-4; Billie Jean King, Rosemary Casals — Ann Haydon Jones, Virginia Wade 6-1, 6-4. La masculin: Emerson, Fletcher — Curtis, Stillewell 6-4, 8-6, 4-6, 5-7, 9-7; Hewitt McMillan — Bowrey, Davidson 6-2, 10-8, 6-2

ANCHETA INTERNAȚIONALĂ A ZIARULUI NOSTRU

HANS PESSER (AUSTRIA)

1. Firește că „scheletul de echipă” este cea mai bună soluție. Pentru aceasta, însă, antrenorul trebuie să aibă o foarte bună echipă de club. Fără îndoială, nu se pune problema ca o echipă reprezentativă să se contunde cu o echipă de club: prin schelet înțeleg, de pildă, ca apărarea și apărul de înaintași centrali să aparțină aceluiași echipe de club. După părerea mea, 6 jucători din aceeași echipă pot da mai mult la echipa națională, chiar dacă nu toți au un nivel de pregătire foarte ridicat, decât 6 vedete de la cluburile diferite.

2. Cer, în primul rând, unui jucător înaltă disciplină și o comportare etică ireproșabilă. Pe plan sportiv îi solicit o conștiințiozitate exemplară la antrenamente, calități tehnice de bază și o pregătire fizică adecvată, pentru a fi convins că mai târziu va răsună sarcinilor ce i le voi trasa.

3. În general, întâlnirile internaționale sînt bine venite, jucătorii avînd astfel posibilitatea să-și îmbogățească cunoștințele, să-și perfecționeze omogenitatea în partide cu formații străine, cu diferite stiluri de joc. Dacă programul internațional al echipei reprezentative este cunoscut din timp, un meci inter-țări nu dăunează regularității campionatului. În ziua în care este programată întâlnirea internațională echipele de club pot susține partide

amicale, menținîndu-se astfel la un nivel corespunzător de pregătire. Este cunoscută tradiția meciurilor dintre echipele Austriei și Ungariei. În ziua cînd se întîlnesc echipele A sînt fixate alte

EDMONDO FABRI (ITALIA)

1. În perioada în care m-am ocupat de pregătirile echipei naționale a Italiei, m-am condus după criteriile selecționării în

Fotbal

prilej am pus unor reputați specialiști în domeniul fotbalului următoarele întrebări:

1. În alcătuirea echipei reprezentative optați pentru „schelet de club” sau preferați jucători cu valoare recunoscută de la mai multe cluburi?
2. Care sînt calitățile cărora le acordați cea mai mare atenție cînd selecționați un tînăr jucător în echipa dv.?
3. Cum se armonizează regularitatea campionatului cu programul internațional al echipei reprezentative? Cîte zile folosiți pentru pregătirea unui meci inter-țări?
4. Sînteți pentru selecționar unic sau pentru comisie de selecție?

4-5 întâlniri între diferite selecționate (B, juniori, tineret, regionale etc.), ceea ce, firește, presupune participarea unui mare număr de fotbaliști. Pregătirea comună a jucătorilor înaintea unui meci internațional este utilă, dar cantonamentul trebuie să se desășoare pe o durată de cel mult 8-14 zile.

4. Personal, optez pentru comisie de selecție. Cînd spun aceasta, mă gîndesc că un singur antrenor nu poate ști și nu poate avea niciodată altele idei cite poate avea un colectiv de antrenori. Cred că o comisie de selecție alcătuită din antrenori pricepuți comite mai puține greșeli decît un singur antrenor.

reprezentativă a celor mai buni jucători, indiferent de la ce echipe proveneau, a acelor care dețineau forma cea mai bună într-un moment sau altul. Firește, nu exclud „scheletul”, dar îl accept dacă, de pildă, jucătorii cei mai în formă ar aparține, în majoritate, unei singure echipe.

2. După părerea mea, calitățile tehnice și temperamentul trebuie să primeze.

3. Dacă o echipă reprezentativă are un program internațional foarte încărcat, atunci firește că acest fapt dăunează regularității campionatului intern. În ceea ce privește perioada necesară de pregătire în comun, aceasta poate să varieze în raport cu importanța pe care o are întâlnirea în perspectivă. Cu cît perioada de cantonament este mai lungă, cu atît este mai bine pentru echipa reprezentativă. Din păcate, la noi nu este posibil acest lucru.

4. Am fost, după cum se știe, antrenorul unic al echipei reprezentative a Italiei. În perioada în care am avut această muncă am beneficiat în permanență de serviciile unui antrenor secund, cu care m-am consultat, precum și de ale unui medic, care a urmărit îndeaproape capacitatea fizică a selecționabililor. Opinia mea, deci, selecționar unic.

Echipele de baschet ale clubului
Politehnica București —
Invingătoare la Hamburg

MÜNCHEN, 7 (Agerpres). — Echipele clubului Politehnica București au terminat învingătoare în turneul internațional de la Hamburg. În turneul masculin, baschetbaliștii români au înfrînt în finală echipa Institutului tehnic din Brno, pe care au învins-o cu scorul de 104-74 (49-33). În meciul pentru locurile 3-4: Universitatea din Hamburg — Slavia Praga 79-50 (38-29).

În finala turneului feminin, Politehnica București a întrecut cu 75-30 (31-17) echipa Universității din Hamburg.

De-a lungul turneului, din echipele române s-au remarcat în mod special Tarău, Iecheli, Rühring, Ecaterina Vogel, Sanda Dumitrescu și Ileana Ghiță.

Concurs internațional de gimnastică la Schwerin (R. D. G.)

La Schwerin (R. D. Germană) s-a desfășurat un concurs internațional de gimnastică la care au participat sportivi din Iugoslavia, R. P. Ungară, Finlanda, R.D.G. și România (la masculin) și gimnaste din Suedia, Danemarca, R. P. Ungară, R. D. Germană și România. Din țara noastră au luat parte Rodica Apăteanu, Alina Goreac, Gh. Tohăneanu și Anton Cadar. Concursul masculin a fost câștigat la individual compus de Siegfried Falle (R.D.G.) cu 57,40 p, iar cel feminin de Erika Züchold (R.D.G.) cu 38,40 p. Iată și locurile pe care s-au clasat gimnastii noștri: Rodica Apăteanu — locul 12 la individual compus (36,75 p), locul 5 la paralele (18,20), locul 5 la sol (18,70), locul 6 la birnă (18,15); Alina Goreac locul 17 la individual compus (35,05) și locul 6 la sărituri (18,25); Gh. Tohăneanu locul 11 la individual compus (55,50), locul 6 la sol (18,50), locul 4 la cal (18,30), locul 6 la sărituri (18,275) și locul 9 la bară (18,85); Anton Cadar locul 12 la individual compus (55,40), locul 3 la paralele (18,90) și locul 7 la inele (18,70).

Concursul de călărie de la Aachen

AACHEN 7 (Agerpres). — În cadrul concursului internațional de călărie de la Aachen, proba de dresaj a fost câștigată de Capellmann (R. F. a Germaniei) cu 7,8 puncte. El a fost urmat în clasament de Hamilton (Suedia) cu 7,6 puncte și N. Mihalcea (România) cu 7,5 puncte. Proba de stație a fost câștigată de echipa R. F. a Germaniei.

O selecționată de fotbal a R.P.D. Coreene, în turneu în Europa

BUDAPESTA 7 (Agerpres). — La Budapesta a sosit o selecționată de fotbal a R.P.D. Coreene. Fotbaliștii (oaspeți) vor susține 6 întâlniri cu diferite echipe maghiare (din prima și a doua categorie). Din lotul echipei R.P.D. Coreene fac parte și 4 jucători care au figurat în reprezentativa țării participante anul trecut la turneul final al C.M. din Anglia. Fotbaliștii din R.P.D. Coreeană vor sosi în România la 10 august. Ei vor susține meciuri cu Steaua, A.S.A. Tg. Mureș și o echipă care urmează să fie desemnată zilele acestea.

ȘTIRI • REZULTATE • ȘTIRI

ATLETISM: Rezultate de la ultimele concursuri: la Haessleholm (Suedia): greutate — Varju 18,64 m; disc — Danek 61,20 m; 110 mg. Forssander 13,8; 800 m Jungwirth 1:49,6; suliță Kulcsar 81,64 m; triplu-salt — Kalocsai 16,01 m; înălțime — Johansson 2,05 m; la Praga: 100 m — Svaby 10,3; la Itzehoe (R. F. a Germaniei): lungime — Schwartz 7,94 m; suliță — Timmer 80,54 m; 100 m — Hirsch 10,3.

FOTBAL: În finala „Cupei Greciei”, Pana-

thinaikos a dispus cu 1-0 de Panionios.

● Selecționata olimpică a R. D. Germane, care se pregătește în vederea jocurilor din preliminarii cu reprezentativa României, va susține șapte jocuri în Suedia.

● Formația poloneză L.K.S. Lodz a dispus la New York cu 7-0 de selecționata orașului Chicago.

HALTERE: La San Juan, portoricarul Fernando Baez a totalizat 343 kg la cat. cocos. La „împins” el a ridicat 122,5 kg.

NATAȚIE: În concursul internațional de la Wuppertal (R.F.G.) recordmana mondială Karen Muir (Republica Sud-Africană) s-a clasat pe primul loc în probele de 100 m liber și 200 m spate cu 1:03,0 și respectiv 2:34,4. Alte rezultate: masculin: 100 m liber — Seebold (R.F.G.) 57,7; 200 m liber — Elliot (Republica Sud-Africană) 2:08,1; feminin: 100 m bras — Gaby Heinze (R.F.G.) 1:20,3; 100 m fluture — Diana Ludorf (Republica Sud-Africană) 1:10,4.

CICLISM: A opta etapă a Turului ciclist al Franței (Strasbourg — Belfort, 215 km) a cuprins escaladarea primului vîrf — Ballon d'Alsace — ceea ce a creat distanțe între concurenți. A câștigat francezul Lucien Aimar în 6h43:49 urmat de Balmamion (Italia) 6h43:51, Vandooster (Belgia) 6h43:57, Janssen (Olanda) și Simpson (Anglia) 6h44:02. Tricoul galben a fost recîștigat de francezul Roger Pingeon, care este urmat de Polidori (Italia) la 1:44.

Campionatele mondiale de scrimă

La centrul sportiv universitar din Montreal (Canada) au început C.M. de scrimă, cu preliminariile probei de floare masculin. Au fost eliminați în primele două tururi Pierre Radó-ehanechi (Franța), Wojda și Franke (Polonia). În primul tur Tiu s-a clasat pe locul II în grupa a 8-a, Drimbă a ocupat locul II în grupa a 10-a, Faib — pe locul IV în grupa 12-a (fiind eliminat), Mureșanu pe locul IV în grupa a 4-a și Ardeleanu pe locul III în grupa a 3-a. Rezultate din 16-imi: Putlatin (U.R.S.S.) — Mureșanu 5-1, 1-5, 5-4; Dimond

(Franța) — Drimbă 5-4, 1-5, 5-4; Tiu — Lisewski (Polonia) 0-5, 5-1, 5-2. În primele două manșe ale calificărilor pentru turneul final s-au înregistrat rezultatele: Mureșanu — Theuerkauff (R.F.G.) 1-5, 5-3, 5-3; Gyarmati (Ungaria) — Drimbă 5-3, 5-1; Mureșanu — Shimizu (Japonia) 5-3, 5-2; Lisewski (Polonia) — Tiu 5-1, 4-5, 5-2. Pentru turneul final s-au calificat: Sveșnikov, Midler, Romanov, Putlatin (Uniunea Sovietică), J. Kamuty (Ungaria) și Talvard (Franța).